

BİNBİR ROMAN

Cilt: 3 - Sayı: 67 - 25 Kuruş

24 - Ağustos - Çarşamba - 1949

AŞKIN ZAFERİ

HELENİN TEKLİFİ ÜZERİNE OTOMOBİL DURDU.

ZENAİD.. ÇİANDRAYA
YAĞLI BİR PİRZOLA VER
DOĞRUSU HAKETTİ..

HAK MI ETTİ? ARABA
YI ÇOK SALLIYOR..İÇİM
DIŞIMA ÇIKTI

OTOMOBİLDEN
BİR YASTIK ALA-
YIM

BİKTİM SENİN ŞU
MIZMIZLIĞINDAN.. Çİ-
MENLERİN ÜSTÜNE
OTURSAN BİR YE-
RİN Mİ İNCİNİR

15/

HELEN BİRDEN DİREK..
SİYONA GEÇTİ GAZA BAS-
TI.

HEY HELEN!.. NE
YAPIYORSUN

SİBİLLANIN
ATI BENİM
OTOMOBİLİM
VAR. BAKALIM
HANGİMİZ
EWEL YETİ-
ŞECEĞİZ.

MATMAZEL OTO-
MOBİLİ KAÇIRI-
YOR

AKŞAM OLMADAN DÖ-
NERİM BABA.. HELE
SİZ BİRAZ DİNLENİN

EYET
BABA.. HOŞ
ÇA KALINIZ.

ANLADIM. SEN
YİNE O SERSE-
RİYİ GÖRMEĞE
GİDİYORSUN

ÇILGINCA SÜR'ATLE
İLERLİYEN HELEN,
SİBİLLA VE ADAMLARINI
GEÇTİ

ONA KENDİMİ GÖS-
TERMİYECEĞİM..
ALLAHIM, İNŞALLAH
POL YAKALANMA-
MIŞTIR

SİBİLLA HE-
LEN'İ GÖRÜP
TANIYAMADI.

67/1

ÖTE YANDA POL KURT
TULMAK İÇİN BİR ÇARE
DÜŞÜNDÜ

HEY ÇOCUKLAR! BU GÜNEŞ
BEYNİMİ KAVURDU. YA MÜSADE
EDİN NEHİRE GİREYİM. YAHUT BA
ŞIMDAN AŞAĞI BİR KOVA SU
DÖKÜN

KIR! BANA BİR KOVA
SU GETİR

15/2

ŞİM! KOVAYI
KALDIR VE BAŞIM-
DAN AŞAĞI BOCA
ET.

NÖBETÇİ SUYU DÖKMEK İÇİN TÜFEĞİNİ BIRAKTI.

AZİZİM.. BELKİ
TÜFEĞİNİ BIRAKTI.
ĞINA PİŞMAN OLA-
CAKSIN

JARAN BİİİR!

ETTI
İKİİİ

İMDAT!

67/2

İKİ HİNTLİ BİTKİN BİR HALDE
İMDAT DİYE BAĞIRIRKEN POL
DİVARIN ÜZERİNE TIRMANDI.

ŞİMDİ GÜZEL BİR BAN-
YO YAPACAĞIM. KURTU-
LUŞ BANYOSU.

POL BALIKLAMA SUYA
DALDI.

ARKASI VAR

Değişmiyen Ne Vardır?

Nakleden: Mustafa RONA

20 nendenberi Siyam'da kauçuk istihali ile uğraşan Lupus, geri döndüğü zaman Londra'yı tahammül edilemeyecek kadar soğuk ve zevksiz buldu. Halbuki, haftalarca evveline ait gazete havadislerini okuyarak ve eski gramofon plâklarını çalarak vakit geçirmeye çalıştığı ıssız ormanları geride bırakıp Londra'ya doğru yola çıkarken orada kendisini dünyanın en güzel şeylerinin beklediğini tahayyül ediyordu.

Şimdi ise Londra'ya geleli henüz bir hafta olduğu halde, tekrar Doğu'ya giderek ömrünün son günlerini o sakın ve mütevazı diyarda geçirmeyi bile düşünmeye başlamıştı.

Burada her şey değişmişti çünkü. Dostları ortadan kaybolmuşlardı. Yirmi sene evveline ait hatıraları yad etmek için bütün şehri dolaştı ve hem kendisini, hem de bir zamanlar çok zevkli günler yaşadığı bu yerleri çok farklı buldu.

Yalnız bir yer vardı ki Lupus bir türlü oraya gitmeye cesaret edemiyordu. Her gün kendi kendine: "Hele yarına kadar bekliyeyim.." diyordu ve aradan yedi gün geçtiği halde hâlâ tereddüdünü yene-memişti. Nihayet bir gece ömrü boyunca süren o rüyayı tekrar yaşamağa karar verdi. "Rakipler" adlı piyeste baş rolü oynayan İmogen Grey'le ilk defa orada karşılaşmışlardı. Hiçbir şey onun güzelliğini ve sevimliliğini değiştirmiş olamazdı. Bundan emindi. Omuzlarını silerek güldü. Zira bu kadar fazla hassasiyeti kendisine yakıştıramıyordu. Bununla beraber Londra'ya dönmesine sebep olan yegâne şeyin de asla unutamadığı bu çocukça aşk olduğunu biliyordu. Evet, bu akşam son defa olarak Pantheon tiyatrosunun sütunlar ve kemerlerle süslü fakat kirli cephesini seyredecek ve Ertesi günü, aşıklarını toplayıp gidecekti.

Jermyn sokağında kiraladığı dairenin buğulu pencerelerinden dışarı bakıyordu, fakat ne kaldırımların üzerindeki insanların, ne de günün sona ermekte olduğunu gösteren

ren alaca karanlığın farkına varıyor değildi. O hiç bir kadına benzemezdi. Onunla beraberken ağzından dökülen her kelimenin kalbinden geldiğine asla şüphe edemezsiniz. O kadar samimî, dürüst ve cana yakın bir konuşması vardı. Fakat Lupus da biraz mantıksızca hareket ediyordu. Çünkü ona sadece birkaç defa rastlamış ve her seferinde kadın kendisine hitap edince kıpkırmızı kesilerek kekelemekten başka bir şey yapamamıştı. Nihayet günün birinde çok zengin bir adamla evlenerek sahneden çekildiğini işitti. Hayatına girmesi ile uzaklaş-

onu davet etmek nezaketini göstermeyi de ihmal etmemişti.

Lupus, İmogen Grey'in Chelsea'deki evine bir çok defalar gitti. Fakat kadının etrafı dima, onun pek de anlamak niyetinde olmadığı karışık bir dille mütemadiyen tiyatrodan bahseden bir kalabalıkla çevriliydi. Adam: "Onu sahneye seyretecek muhakkak ki bundan çok daha iyi." diye düşündü, çünkü kendisini bu çemberin içine nüfuz etmeye hakkı olmıyan bir yabancı gibi hissetmeye başlamıştı. Her ziyaretinde artık bir daha oraya uğramamaya ah ediyor, fakat ayrılır-

üzerinde okuduğu kırmızı ve sarı harflerle yazılı "Rakipler - Audrey Verne" sözlerini okuyunca duyduğu hayret olmuştu.

"Mademki tesadüfler bu kadar tuhaf oluyor, diye mırıldandı. Benim için de maziye dönmekte hiç bir mahzur yok demektir..." Ve fazla düşünmeden hemen bir koltuk bileti alıp içeri girdi. Salon yarıyariya boştu ve uzun koltuk sıralarının çoğu sahihsizdi. Piyas de çok cansız ve sıkıcı idi. Tiyatronun içinde boğucu bir hava esiyordu sanki. Lupus kendi kendisine fena bir oyun oynamıştı. Audrey Verne'yi, İmogen Grey'miş gibi seyretme-

Fakat genç kadının etrafında, da-
ima onun anlayamadığı bir dille
konuşan kalabalık bir erkek sürüsü
vardı.

ması bir olmuştu.

"Rakipler" de Julie rolünü oynayınca kadar hiç kimse İmogen Grey'in adını bile duymamıştı. Birdenbire bütün Londra onu görmek için Pantheon tiyatrosuna ak-maya başladı. Gazeteler heyecan uyandırıcı güzelliğinden, yüksek sanat kabiliyetinden ve müzik kadar tatlı konuşmasından uzun uzun bahsettiler. Lupus her gece ön taraftaki koltukların birine oturarak onu hayran bakışlarla ve büyülenmiş gibi seyredirdi.

Çok geçmeden kadına takdim edildi. Bir arkadaşı - şu her yere girip, her kesle tanış çıkan muharrir arkadaşlardan biri - Lupus'u alıp oyundan sonra Grey'in giyinme odasına götürdü.

Kadın ona: "Piyesi beğendiniz mi?" diye sordu, ama aslında sanki: "Ben hoşunuza gittim mi?" diyor gibiydi. Lupus nefesi tikanarak: "Çok... dedi. Fevkalâde idiniz." İmogen Grey gülümsedi ve ne söyleyeceğini şaşırان delikanlı birdenbire atıldı: "Ben her gece sizi görmek için buraya beliyorum..."

Sonra bu hiç de alışık olmadığı cüretkârane hareketten duyduğu hicabı perdelemek için artistin odasının duvarlarını dolduran resimlerle alâkadar olmağa başladı. Ayrı-lacakları sırada kadın: "Bir gün öğleden sonra gelip benimle çay işersiniz memnun olurum". diyerek

ken İmogen Grey'in serin ve yumuşak elini avuçlarının içinde hissedince bu kararı sarsıveriyordu. Bu sıcak elin teması kanını vücudunun her tarafını saran bir alev deryasına çeviriyor ve o: "Gene geleceksiniz, değil mi?" diye sorarken bütün mukavemetinin kırıldığı-nı anlıyordu.

Sabırsız bir tavırla pencerenin yanından ayrılan Lupus, kendi kendine kızdı. Yaşlanmış, saçlarının arasına aklar karışmıştı, ve buna rağmen hâlâ bir çocuk gibi çılgınca şeyler tahayyül ediyordu. Buna sebep neydi? Kadın yirmi sene evvel evlenmiş ve belki de şimdi büyük anne olmuştu.

Giyindi ve yemeğini odasına götürterek yedi.

Bir brendi içti, pürosunu yaktı, şapkasını ve paltosunu giyip dışarı çıktı. Bir kaç dakikalık yürüyüşten sonra Pantheon'a varmıştı, fakat oraya gelir gelmez durakladı. Tiyatro binası evvelce olduğu gibi eski ve kirli değildi. Yeniden boyanmıştı. cephesi de rengârenk ampul-lerle ışıltıyordu. Ama duraklamasının asıl sebebi muazzam bir ilânın

ye çalıştı. Fakat nafile. Kız hiç muvaffak olamıyordu, üstelik de çirkin, beceriksiz bir şeydi. Perde kapanınca Lupus bir brendi daha içmek isteyerek bara geçti. Orada da kimsecikler yoktu. Tezgâhın arkasında pejmürde kılıklı, saçlarını plâtin rengine boyamış, yanakları ve dudakları kıpkırmızı acayip bir kadın duruyordu. Bu kadın brendi kah-dehini bir yudumda boşaltan adama sordu: "Piyesi beğendiniz mi?"

Lupus: "Hayır." dedi. Korkunç bir şey... Hiç birisi muvaffak olamıyor. Halbuki yirmi sene önce aynı eseri bu tiyatrodan bir kere daha seyretmişim. Onu asla unutamıyacağım. Hele İmogen Grey adında bir kız vardı. Aman Allahım, bilse-niz ne kadar mükemmeldi... Yüzü... kabiliyeti... her şeyi fevkalâde idi onun..."

Bardağı silen kadının yüzü acı bir tebessümle buruştu. "Demek ki hatırlıyorsunuz! Halbuki ben o günlerin çoktan unutulduğunu zannediyordum.

Fakat hakikaten o zaman herkes Julia'nın bana en çok yakışan rol olduğunu söylerlerdi..."

BİNBİR RONIAN

Her hafta çarşamba günleri çıkar
hikâye ve roman mecmuası

ADRES: TÜRKİYE YAYINEVİ
Ankara cad. NO: 36 - İstanbul

ABONE: Yıllığı (50 sayı) 12 lira
- 6 aylığı (25 sayı) 6 lira

SAHİBİ ve yazı işlerini fiilen idare
eden: TAHSİN DEMİRAY

Basıldığı yer: TÜRKİYE BASIMEVİ

Öğle sıcaklığı yatıştı ve bahçede gölgeler uzadı. Bili uyanarak doğruldu. Bu sırada Körn de gözlerini açmıştı. Bili üzüntülü bir sesle,

— “Uyumuş kalmışım!” Nasılsın baba? Bir şey istiyor musun? Yaran çok acıyor mu?” diye sordu.

Centilmen Ceof’un gözlerine bir gölge düşmüş gibiydi, ama sesi titremiyordu.

— “Hayır, Bili,” dedi. “Yorgunum. Tod evine gitti mi?”

Körn yerinden kalkıp ihtiyarın yanına gelerek, “Hayır efendim. Buradayım,” diye cevap verdi.

— “Ver bana elini, Tod. Dün gece için seni tebrik ederim. Bili git doktora sor. Kendimi toplamak için bir şey içebilir miyim.” Kız koşarak içeri gidince Centilmen Ceof Körn’ün elini sıkarak, “Tod Bili’yi yalnız bırakıyorum,” dedi. “Çocuklar ona iyi bakarlar, biliyorum. Ama o ne de olsa onlar gibi değil. Kimse bilmez ama benim kızım başka bir sınıfa dahildir. Onu sana emanet ediyorum. İyi bak.”

Körn titriyen bir sesle, Bakarım, efendim,” dedi. “Onu buradan uzaklaştırmamı mı istiyorsunuz? New York’da bir ablam var.”

— “Evet, evet,” Centilmen Ceof’un yüzü ıstırapla buruştu. Sonra adam söylemek istediklerini bitirememek endişesiyle acele acele sözüne devam etti. “O yüksek hayata layıktır. Bensiz burada kalması doğru değildir. Sigara tabakanda bir arma görmüştüm. Yanılmıyorsam sen Harvard mezunusun, değil mi Tod?”

Tod evet der gibi, başını salladı. Centilmen Ceof, “Ben de, dedi. “İsmim Rendel’dir. Kimse bilmez ama 1900 da mezun oldum. Sen de unut. Yalnız kızıma iyi bak.”

— “Bana itimat edebilirsiniz, efendim.”

— “Jim Bagot Mavi Zarı satıp parasını ona verir. Bankadaki hesabım da onun üzerine zaten. Para idare etmesini bilir. Ama tanımadığı bir hayata girecek —”

Körn, “Ben elimden geleni yaparım, efendim,” dedi. “İçiniz rahat olsun!”

Tam bu sırada doktorla Bili’de geldiler.

Bir müddet sonra Centilmen Ceof sayıklamağa başladı. “Elimden geleni yaptım, Violet,” diye mırıldandı. “Senin gibi yetiştirdim onu. Temiz, dürüst, tatlı. Hiç bilmedi benim olmadığını....”

Daha sonra, kıpkırmızı tropik güneşi bahçe duvarının arkasına kayarken Centilmen Ceof öldü...

Cim Bagot Mavi Zarı en fazla para verene sattı ve parayı Bili’ye verdi. Kederinden şaşkına dönmüş, sersemlemiş olan genç kız Henri Beyli’nin meyva bahçesine yerleşmişti. Henri’nin karısı Seli ona bakıyor ve onu avutmak için elinden geleni yapıyordu.

Körn hemen her gün onu görmeğe gidiyordu, ama Centilmen Ceof’un vasiyetinden bir türlü bahis açamıyordu. Sonra Bili’nin ona karşı takındığı tavır da şimdi eski gibi açık, arkadaşça değil, nenden se mahcup ve çekingendi. Bu da Körn’ün konuşmasını güçleştiriyordu. Bunlar yetmiyormuş gibi araya bir de Bili’nin serveti karıştı. Öyle ya Bili artık zengin bir kızdı. Ya Körn’ün maksadını servet avcılığı telâkkî ederse? Bu tereddütler arasında bocalıyan genç adam nihayet bir gün kambur Jose’yi ziyaretten dönerlerken bütün cesaretini topladı ve,

— “Bili, istikbal hakkında hiç bir şey düşündünüz mü?” diye sor-

Aşk ve Macera Romanı: 7

du. “Ne yapacaksınız? Bir karar verdiniz mi?”

Kız derhal, “Evet, Mr. Tod” diye cevap verdi. “Bunun ne olduğunu kimseye söyleyemem, yapmam icap eden bir şey var. Mühim bir şey. Bunu başarmaya azmettim. Babamdan kalan miras kadar bu işi de onun vasiyeti sayıyorum. Kimse bana mani olamaz!”

— “Demek bu kadar mühim ha! Ne olduğunu bana söyleyemez misiniz? Size yardım etmek isterim. İki kişi olursak daha iyi olur.”

Bili, hayır, der gibilerden başını salladı. “Bu iş bana ait. Kimseyi karıştırmam doğru olmaz. İş bittikten sonra - kimbilir? Ondan sonra ne yapacağımı henüz kararlaştırmadım.”

tün ayırınız, Bili. Zaten ona bakırlırsan benim tanıdığım hiçbir kimseye benzemiyorsunuz. Ben şimdiye kadar hiç sizin gibi kız görmedim, Bili - bu kadar cesur, sadık dürüst, harikulâde — Sizi buradan alıp uzaklaştırmak istiyorum. Biraz dünyayı görün —” Genç mühendis artık coşmuş, durmadan konuşuyordu. “Babanıza söyledim. Razi olursanız sizi ablamın yanına götürmeme izin verdi. Sizi mes’ut etmek için elimizden geleni yaparız. Ne olur, sözümü yanlış anlamayın, Bili. New York’da da buradaki gibi serbest ve müstakil olursunuz, tabii Biz size sadece can yoldaşlığı yaparız, okadar!”

— “Anlıyorum, Mr. Tod. Size hakikaten minnettarım.” Bili biraz

« Ver bana elini Tod! Dün gece için seni tebrik ederim! »

— “Ama herhalde bütün ömrünüzce Limasito’da kalacak değilsiniz ya?”

— “Neden kalmıyayım? Babamın yeri değil mi?”

— “Evet, ama, onsuz burada kalmanız doğru olmaz. Babanız ölmezden evvel bana söyledi. Sizin Amerika’ya dönmenizi istiyor... Bili, benim bir ablam var, Edna. O da sizin kadar iyi poker oynar, ata biner. Açık hava hayatına bayılır. İkinciz her halde çok iyi anlaşırsınız. Müsaade ederseniz sizi onun yanına götüreyim.”

Bili hiç sesini çıkarmadı. Körn ondan tarafa baksa kızın yüzüne kırmızı bir renk dalgası yayıldığını görürdü. Ama o da, Bili gibi, doğru karşıya bakıyordu.

— “Siz buradakilerden büsbü-

duraladı, sonra, “Ama şimdi bundan bahsetmiyelim,” dedi. “Olur ya belki siz fikrinizi değiştirirsiniz. Hatırlarsınız ya, babamın kim olduğunu söyleyince bir tuhaf olmuşunuz. Belki de bir kumarbazın kızını ablanızla tanıştırmak istemezsiniz. Sonra, unutmayın ki benim yapacak mukaddes bir işim var. O bittikten sonra — belki. Ama o zamana kadar bekliyeğim.”

Körn’ün elinden “Peki” demekten başka birşey gelmezdi tabii. Ama kızın onun maksadını yanlış anlamamış olmasına da sevindi. Maamafih Bili’nin onun sözlerinden anladığı manâyı bir bilse, duyduğu hayret herhalde pek büyük olurdu!

Ertesi gün Bili kimseye bir şey söylemeden yola çıktı ve gün baktarken elden düşme, eski bir oto-

mobille döndü. Neye uğradığını şaşırarak kısırağı bir iple otomobilin arkasına bağlamıştı! Seli otomobilin sesini duyunca dışarı uğradı.

— “Aman yarabbil!” diye bağırdı. Ben senin otomobil kullandığını bilmiyordum, Bili!”

Bili otomobilini son bir zıplayışla durdurduktan sonra, “Bu sabah kullanamıyordum,” dedi. “Ama bu işin marifetini hemen öğrenmem şarttı. Ufak bir seyahate çıkıyorum da.”

Eski otomobilin etrafını merakla dönen Seli, “Nereye gidiyorsunuz?” diye sordu. “Pek sağlam bir şeye benzemiyor. Nereden buldun bunu?”

Bili kadının son sualine evvelâ cevap verdi: “Zavallı Rufe’nin karısından aldım. Dört yüz mil kadarlık bir yola gideceğim. Beni oraya kadar taşısin. Ondan sonra yerin dibine de batsa vız gelir!”

— “Dört yüz mil mi? O da nereden çıktı? Limasito’nun dört yüz mil ötesinde ne var ki kız?”

Bili’nin dudakları tuhaf bir gülüşle büküldü: “Hakikat haline getirilecek bir hülya var, Seli’ciğim! Tia Juana’nın bir hülyası. O da benimle beraber geliyor. Yapacağım bir şey var, Seli. Bu seyahat da onun ilk adımı. Şimdilik kimse bir şey bilmemeli. Birinden istiyecek hesabım var. Hem de ne hesap.”

— “Vallahi sen bilirsin, kızım. Ya Mr. Tod ne olacak? Ona ne diyeyim? Yapacağın işi o biliyor mu?”

— “Hayır. Ama bir meseleyle uğraştığımı biliyor. Beni sorarsa o meseleye başladığımı söyleyebilirsin...”

Bili ertesi sabah erkenden yola çıktı. Tod da her günkü gibi öğleden sonra onu aramağa gelince tuhaf bir haberle karşılaştı. Seli,

— “Bu sabah Rufe’nin karısından aldığı eski püskü otomobille yola çıktı,” dedi. Yanına ihtiyar Tia’yı da aldı. Siz sorarsanız, işine başladığını söyleyecekmişim. başka bir şey bildiğim yok!”

Körn Tod başını kaşıyarak oradan uzaklaştı. Bili’nin yapacağı bu çok mühim iş neydi? Centilmen Ceof onun “Göze göz, Cana can,” diye bir adalet ve doğruluk düsturu güttüğünü söylemişti. Yoksa Bili, o pervasızlığı ve cesaretiyle haydut El Negrito’ya meydan okumayı mı aklına koymuştu?

V

Bir masal Hakikat Oluyor.

Cim Bagot bar tezgâhının başında oturan beyaz bıyıklı, tıknaz, şık yabancıya,

— “Buraya ister tebdil hava, ister iş, ister zevk için gelmiş olun, Rio’nun bu tarafında Limasito’dan iyi yer bulamazsınız!” diyordu. “Burası dürüst, kendi halinde bir yerdir.”

Yabancı bir saat evvel şık, mükellef bir otomobille gelmişti ve getirdiği bavullar otelin en iyi odasını adetâ doldurmuştu. Şimdi de adam bar tezgâhının başında bira içiyordu. Cim Bagot’un ima yoluyla sorduğu suale cevaben,

— “Buraya iş için geldim, Mr. Bagot,” dedi. “Hiç Centilmen Ceof denilen bir humarhane sahibi tanıyor musunuz? On sene evvel buraya yerleşmiş, galiba.”

Cim’in gözleri buğulandı. “Tanıyamaz olur muyum? Limasito’nun en mümtaz şahıslarından biriydi. Şu karşıdaki Mavi Zarı işletirdi.”

— “Ya, öyle mi? Demek kendisi şimdi burada yok?”

Bagot hayır der gibilerden başı (Devamı 14 üncü sayfada)

SİGARA TABAKASI

Nakleden:
Serap DERMAN

çünkü. Bazan hislerinin tesiri altında kalarak öyle saçma hareketler yaparlardı ki. Bu küçük şey yüzünden evinin barkının dağılması işten bile değildi ve Arthur da bu sebepten dolayı tabakayı bir an evvel yanından uzaklaştırmak mecburiyetindeydi.

Akşam üzeri daireden evine dönerken tekrar kulübe uğradı. fakat hiç kimse kumral kızın nerede oturduğunu bilmiyordu, hattâ dün gece onu ilk defa olarak görmüşlerdi.

Arthur neredeyse tabakayı fırlatıp sokağa atacaktı, fakat aksi gibi tabaka da öyle sık ve kıymetli bir şeydi ki atmaya da bir türlü eli varmıyordu. Nihayet akşam yemeğinden sonra, Latimer'ler bir parti bezik oynamak üzere ziyarete geldikleri zaman bir hal çaresi bulabildi.

Ruth ve Joe Latimer eskiden beri evliydi. Fakat talih onlara, Wilma ile Arthur kadar gülmemişti ve daima geçim zorluğu içinde yaşıyorlardı. Joe bilhassa bu gece çok üzgün görünüyordu. Kızlar kahve pişirmek için mutfığa gittikleri zaman Arthur hemen bunun sebebini sordu.

Joe: « Ruth'un isim günü önümüzdeki hafta içinde, diye cevap verdi. Ona mutlaka bir hediye alman lâzım? Fakat vaziyetim hiç de buna müsait değil. Kalbinin kırılacağını düşündükçe içim parça parça oluyor... »

Arthur güldü. Bu mükemmeldi doğrusu. Joe'yu da çok uzun zaman beri tanıyordu. « Sana küçük bir hikâye anlatacağım, » dedi. « Ama daha evvel bana bundan hiç kimseye bahsetmeyeceğini vaad-etmelisin. »

« Söz veriyorum Arthur! söyle bakalım. »

Arthur da çabucak sigara tabakası ile alâkalı hâd'seyi baştan sona kadar anlatarak, tabakayı çıkartıp arkasına uzattı.

« İşte, Ruth'a vereceğin isim günü hediyesi! Bu ikimiz için de çok hayırlı oldu. Onu elden çıkarmak için neler çektim bilsen. Nasıl, hoşuna gitti mi? »

Gözleri sevinçle parlayan Joe, hakikati bir sır olarak saklayacağını tekrar tekrar vaadederek tabakayı cebine indirdi ve iki dost el sıkıştılar.

Arthur sabahleyin uyandığı zaman başı fena halde ağrıyordu.

Ağızda bir acılık ve cebinde de bir kadının sigara tabakası vardı. Gece başından geçenleri tamamiyle toparlıyamıyordu ve böyle olduğuna memnundu, her şeyi hatırlayabildiği takdirde canının daha fazla sıkılacağını biliyordu, çünkü cebindeki bütün parayı son meteliğine kadar harcamıştı.

Akşam bir kaç arkadaşıyla beraber bir gece kulübüne gitmişlerdi. Hem çene çalıyor, hem de hafif hafif demleniyorlardı. Vakit epeyce geç olmuştu, Arthur birdenbire arkadaşlarının ortadan kaybolduklarını farketti ve kendini gözlerinden zekâ fışkıran kumral bir güzel ile başbaşa buldu.

Şimdi kızın adı bile aklına gelmiyordu. Halbuki gece birbirlerine kırk yıllık ahbaplar kadar ısınmışlardı. Mütemediyen şarap içmişler, dansetmişler ve sabaha karşı da bir taksiye atlayarak kızın evine doğru yola çıkmışlardı. Arthurun hatırlamak istediği yegâne şey, kızın otomobilden nerede indiği idi. Zira cebindeki sigara tabakasının ona ait olduğunu biliyordu. Kulüpten çıkarken kız onu biraz tutması için kendisine vermişti ve hafızası bundan sonra olup bitenleri söylememek hususunda ısrar edip duruyordu.

Bu, üzeri küçük ve kıymetli taşlarla süslü, çok pahalı bir tabakaydı. Arthur onu alelacele tekrar cebine koydu. Eğer karısının gözüne ilgisirse mutlaka kendisinden izahat istiyecekti, Arthur ise, Wilma dün geceki kepezeliği öğrendiği takdirde mahvolacağını biliyordu.

Kadınların işine akıl ermezdi.

Ana dilinizi de İŞİTMEKLE Öğrendiniz...

Ana kucağında ilk dil bilginizi de kulaktan aldınız. İşte gramofon plâkları **Linguafon** yabancı dil metodunda da bu tabiat kanunundan ustalıkla istifade edilmiş, yabancı kelime ve cümleleri otomatik olarak ve zahmetsizce size belletmenin kolayı bulunmuştur.

Her **Linguafon** ders takımının 16 plâkta 3000 kelime tophyan 32 dersi vardır. İngilizce, Fransızca vs.... seriler kitapları, Türkçeleri, vazifeleri ve bütün malzemesiyle hususî çantalı ambalajı içinde taksitli olarak Türkiye'nin her tarafına gönderilmektedir. Kuponu derhal doldurup gönderin, etraflı izahat verelim.

SİNEMA

Marta Toren

Hayatı

Marta Toren Amerikada gözlerinin güzelliğiyle meşhur oldu. Marta aslen İsveçlidir. 21 Mayıs'da Stockholm şehrinde dünyaya geldi. Marta 4 yaşındayken dans dersleri almağa başladı. İlk mektep çağındayken ve 13 yaşında dans dersi alan Marta orta mektebi bitirdikten sonra artist olmak istediye de babasının tavsiyesi olarak üç sene iş hayatına atıldı ve sekreter olarak çalıştı. Ondan sonra babasını kandırarak İsveçin Ingrid Bergman'ı yetiştirmiş olan meşhur Tiyatro Akademisine girdi.

Hollywood'a gidişi

Marta'nın Hollywood'a gelişi gayet meraklı bir macera oldu. Marta'yı Hollywood senaristi Edwin Blum İsveçte tatilini geçirirken keşfetti. Blum yeni bir İsveçli yıldız keşfetmek için Akademiye gitmişti. Tam o sırada önünden uzun boylu ve çekik gözlü kestane saçlı bir genç kız geçti. Bu Marta Toren'di. Blum hemen ona bir tecrübe filmi çevirterek Hollywood'a getirdi. Marta orada ilk olarak Cezayir Dansözünü, sonra da Rogue's Regiment-Serileri Alayını çevirmiş bulunuyor.

Hususiyetleri

Oldukça mahcup bir kız olan Marta biniciliğe ve yüzmeye meraklıdır. Kitap okumaya, opera seyre-dip klâsik musiki konserlerine gitmeye bayılır. En sevdiği kıyafet spor tayyör etekler ve en sevdiği yiyecek de salata ve muzdur.

lan.

Arthur beynini burgulayan meseleyi halletmiş, Joe üzüntüden kurtulmuş ve bu suretle artık her şey yoluna girmişti. Zeki adamdı vesselâm şu Arthur...

Ertesi hafta, Ruth'un isim gününden bir gün sonra Arthur eve döndüğü zaman karısının yatak odasında bir şeyler yaptığını görerek yanına gitti. Önce Wilma'nın temizlikle uğraştığını zannetmişti, fakat kadın başını çevirince yanlış olduğunu anladı. Güzel gözleri ateş sağıyordu.

Öfkeli bir sesle: «Biraz evvel Ruth buradaydı.» dedi. «Joe'nun o-ma hediye olarak verdiği çok güzel bir sigara tabakasını göstermeye gelmiş...»

«Öyle mi? Peki bunda kızacak ne var?»

«Bir de utanmadan soruyorsun. Adamcağız muhakkak ki hafta-

larca öğle yemeklerinden ve sigarasından keserek biriktirdiği para ile onu almıştır. İşte sahibi sevgi diye buna derler. Bir kadın, kocasının kendisini böyle sevmesini ister.» Bir yandan konuşuyor, bir yandan da elbisesini bir bavula doldurmaya devam ediyordu ve Arthur ancak o zaman onun eşyalarını toplamakta olduğunu anladı.

«Benim isim günlerimde bana böyle bir hediye vermek aklına geldi mi hiç? Sadece ufacak çeklerle beni avutmaya çalıştın, o kadar. Ama artık her şey bitti. Eline gayet az para geçen Joe Latimer bile karısına böyle şeyler alabildikten sonra sürdüğümüz hayatın ne kadar mânâsız olduğunu anlamaya imkân var mı? Ve işte bu yüzden senden ayrılıyorum. Arthur...»

Arthur çok akıllı bir adamdı ama işlerin böyle sarpa saracağını düşünmemişti işte...

«Harri'nin nişanlısını kucaklayıp otomobilden atlaması bir oldu.»

7 Bardak Şarap

Nakleden: Semih DEMİRCİ

Binbaşı Donovan vazife icabı beş senedenberi Hindistan'da bulunuyordu. Müddeti bitmek üzereydi. Yakında İngiltere'ye dönecekti. Hindistan'a çabuk alışabilmişti. Ayrılacağı düşünülürken adeta üzülmüyordu. Sevimli ufak bir ev almıştı. Burada ihtiyar uşağı ve ah-cısı ile tek başına oturuyordu. Yalnız ayda bir samimi arkadaşlarını davet ederdi. Diğer günleri kitap okumakla geçirirdi. Zaten onun en candan dostları, radyosu, kitapları ve atlarıydı.

O sabah ah-cısını kovmuştu. Lu - Pei, kısa boylu sessiz sadasız bir Çinliydi ve tam beş senedir binbaşının yanında çalışıyordu. Namuslu bir adamdı. Fakat her nasılsa bir gün şeytana uyup binbaşının gümüş sofrası takımlarını çalmıştı. Üstelik "Hayır ben almadım!" diye yalan da söylemişti. Fena halde sinirlenen binbaşı da ahçıya yol vermişti. Yirmi dört saat zarfında evi terkedecekti. Akşam yemeğine kalması lâzımdı. Zira binbaşının misafirleri vardı.

Lu - Pei, binbaşıya yalvardı yakardı, ayaklarına kapandı fakat nafiye... Binbaşı Donovan'ı yumuşatmadı. Fakat belli etmeden sessizce odadan çıkıp mutfağa gitti, yemekleri hazırlamağa koyuldu. Kimse ile konuşmuyor, ağzını bıçak açmıyordu. Yüzü asıktı. Yalnız arada dudakları garip bir gülümseme ile hafifçe aralanıyordu.

Tam saatinde kapının önünde bir taksi durdu, içinden binbaşının misafirleri indiler. Altı kişiydi. Yüzbaşı Harry, nişanlısı Mary, bir Hintli avukat, yüzbaşı Tom, bir mühendis ve bir Fransız gazeteci. Binbaşı, misafirlerini kapıda karşıladı.

Biraz sonra yemeğe oturdular. Misafirler Lu - Pei'nin yemeklerini hararetle övüyorlardı. Bunun üzerine binbaşı ahçıya yol verdiğini anlatmak mecburiyetinde kaldı,

— Ne yazık ki Lu - Pei kovmak lâzım geldi. Namuslu zannediyordum fakat hırsız ve yalancı çıktı. Yeni bir ahçı buldum bile. Ya-

rından itibaren işe başlıyor.

Binbaşı bilhassa mahzendeki eski şaraplarıyla iftihar ederdi. Şişeleri masaya dizerken ahçı kadehleri dolduruyordu. Binbaşının hizmetçisi olmadığı için servisi de ahçı görüyordu. Misafirler şaraptan anlıyan kimselerdi. Bir hamlede kadehler boşaltıldı ve tekrar dolduruldu. Binbaşı bu güzel yemekleri ve iyi servisi gördükçe ahçıyı kovduğuna pişman olmağa başlamıştı bile.. Yarın sabah onunla bir daha konuşacaktı. Belki bir hal çaresi bulunur-

Bestekâr Muzikus'dan en samimi arkadaşı Walter'e

Aziz kardeşim Walter;

Sana bir müjdem var. Herhalde fazlasiyle şaşıracaksın. Bekârlık sultanlığı diyordum değil mi? Vazgeçtim bu fikirden. Şimdi aksini iddia ediyorum. Geçen hafta nişanlandım, ne dersin buna? Nişanlını merak ediyorsundur tabii. Sana tarif etmek isterdim, ama imkânı yok... Zira nekadır kısa kessem yine sonu gelmez. İyisi mi kendin gel, gör. O zaman yanlışladığımı anlıyacağsın. Nişanlım bir melek azizim, bir melek! Allahın sırf beni düşünerek, benim için yarattığı bir melek. Tam aradığım, hayalimde yaşattığım tip. İdealim! Ne yazık ki Piyano, keman, veya başka bir alet çalmasını bilmiyor. Ailesi bunu ihmal etmiyordu. Kızlarına en ünlü hocalardan birinden, meselâ piyano dersi aldırılmalı idi. Elly müzikten de hemen hemen hiç bahsetmiyor. Fakat sakın onu bütün bunlardan habersiz sanma!.. O müziği yalnız dinlemiyor, onu bütün ruhu, bütün varlığı ile yaşıyor. Adeta kendinden geçiyor. Adeta ne demek, basbayağı kendinden geçiyor, kendini unutuyor. Bazen ağlıyor, bazan da o tatlı elâ gözlerini orkestraya diyor ve kıpırdanmaktan bile çekinerek öyle oturuyor. Sanki nefes almayı bile unutuyor. Bazen ise dudaklarının ıstırapla büküldüğünü seziyorum. Görmelisin Walter. Okadar ince, okadar hassas bir kız ki...

Söylemeğe lüzum var mı, bir konserde tanıştık. Ben yine Herzamanki

du. Hattâ bir ara ahçıyı çağırıp herkesin önünde, söylediklerini geri almayı ve onu baştan angaje etmeyi düşündü.

Tam bu sırada odaya giren uşak binbaşıya yaklaştı, eğilip kulağına fısıldadı:

— Binbaşım ahçı sır oldu. Her tarafı aradık bulamadık. Bavullarını da beraberinde götürmüş. Bu mektubu da onun odasında bulduk.

Binbaşı şaşırıyordu. Mektubu açıp okumaya başladı. Bozuk bir İngilizce ile şunlar yazılıydı;

"Sayın Binbaşım, beni evinizden kovdunuz. İssiz ve aç kaldım. Benimle beraber sekiz çocuğum da aç kaldılar. Siz de bilirsiniz ki bir Çinli Hindistan'da hemencecik iş bulamaz. Biz Çinliler namuslu insanlarız. Beni kovmanız çok ağırıma gitti. Çünkü benim hiçbir kabahatim yok. Sizi affedemedim. Sizden öc alacağım. Ve aldım bile. Biliyorsunuz ki yedi kadehin şarabını ben doldurdum. Bu kadehlerden birinin içine zehir attım. Bir saate kalmaz tesirini gösterecektir. Bir saat sonra belki siz, belki de bir başkası ölmüş olacak. Zehiri hangi kadehe koyduğumu size söylemeyeceğim. Zaten kendiniz anlıyacaksınız. Söylemeğe hacet yok.

Geriye kalanlar ölüyü hatırladıkça haksız yere hırsızlık ve yalancılıkla itham edilen Lu - Pei de beraber hatırlıyacaklardır.

Selâmlarımla.

Ahçınız Lu - Pei

Binbaşı sapsarı olmuştu. Mektubu tekrar tekrar okudu. Sonra misafirlerine dönerek;

— Çok rica ederim bir dakika beni dinleyin.

Dedikten sonra kısa bir iki cümle ile mektubu izaha çalıştı. Misafirler gözlerini binbaşından ayıramıyorlardı. Bir an odada derin bir sessizlik oldu. Binbaşı cebinden mendilini çıkarıp alnında biriken terleri sildi. Misafirler "Manâsız bir şaka, ne olacak?.." dediler ve kahkaha ile gülmeğe başladılar. Fakat yüzbaşı Harry mektubu binbaşının elinden alıp yüksek sesle okumaya başlayınca kahkahaları boğazların-

da düğümlenip kaldı. Hele binbaşının ahçıyı kovduğunu evvelce söylemiş olduğunu hatırlayınca, korku ile ürpildiler.

Hint zehirlerinin ne kadar kuvvetli olduğunu hepsi biliyorlardı.

Bir kişi ölüme mahkûm edilmişti. Acaba aralarından kim ölecek, kim kalacaktı? Bunu bilmemek okadar fenaydı ki... Ben mi? O mu? Yoksa öbürü mü? Önlerinde duran boş kadehlere baktılar. Acaba hangi kadehin şarabı zehirliydi?

Kendini ilk toparlıyan yüzbaşı Harry oldu:

— Hemen doktora telefon edelim.

Telefonu açınca telin kesilmiş olduğunu farkettiler. Doktor epeyi uzakta oturuyordu. Hemen iki saatlik bir yol. Halbuki zehir, bir saate kadar tesirini gösterecekti.

Binbaşı dövünüp duruyordu. Ne diye ahçıyı hemen kovuvermişti. Keşke yemekte adama, caydığını söyleseydi. Ama artık iş isten geçmişti. Harry'nin cici nişanlısı sel gibi göz yaşları döküyordu. "Ya zehiri ben içtiysem.. Ya Harry içtiyse? Ah ölmek istemiyorum. Daha yaşım ne ki?" diye ağlıyordu. Hintli avukat ellerini karnına bastırarak sancı içinde kıvrılıyor ve: "Hiç şüphe yok zehirlenen benim." diye düşünüyordu. Hattâ divana boylu boyunca yatmış, vasiyetnamesini yazmağa koyulmuştu. Binbaşının da midesi bulanmaya başlamıştı. Çinli'nin garezi ona değil miydi? Zehiri onun kadehine koyacaktı da kimin kadehine koyacaktı?

Mühendis bir kenara büzülmüş hareketsiz oturuyor; gazeteci de arada bir cebinden ufak bir ayna çıkarıp dilini, gözlerini muayene ediyordu. Dilinin üstü bembeyazdı, gözleri hafifçe kızarmıştı. Artık bunun şüphe götürür tarafı olabilir miydi? Yüzbaşıya gelince o da durmadan sakaklarını oğuşturuyordu. Başı çatlayıverecekmiş gibi ağrıyordu.

Otomobil garajdan çıkıp kapının önüne gelinceye kadar geçen bir iki dakika onlara asırlar kadar uzun geldi. Binbaşı direksiyona geç-

(Devami 14 üncü sayfada)

Beethoven

KONSERİ

Nakleden: Leylâ BEKEM

yerimde oturuyordum. Beethoven'in ilâhi müziği çalışıyordu. Birden gözümlerim yanındaki koltukta oturan genç kıza ilişti. Simsiyah saçlar, bembeyaz bir ten. Kendini müziğe kaptırmış, dinliyordu. Birden gözleri yaşlarla doldu. Kendisine baktığımı görünce kızardı, ve çantasından ufak bir ipekli mendil çıkarıp gözlerini kuruttu.

Uzatmıyayım kendisiyle tanıştık. Konser bitince onu evine kadar götürdüm. O günden sonra sık sık buluştuk. Niçin buluşmıyalım? İdeal bir çift olacağımızı daha konserde, onun inci gibi göz yaşları döküğünü görür görmez, anladım. Elly ile haftaya evleniyoruz. Şimdiden karar verdik. Haftada bir, samimi birkaç arkadaş arasında evimizde ufak konserler tertip edeceğiz. Tabii yalnız seçilmiş klâsik parçalar.. Caz ve buna benzeyen deli dolu şeyler değil.. Seni muhakkak beklerim.

Selâmlar.

Bestekâr Muzikus

Ellyden en samimi arkadaşı Kitty'ye

Sevgili Kitty;

Nişanlandığımı haber alınca çok şaşkın değil mi? Fritz ile nişanı zaten bozmuşum. Bütün ömrüm boyunca onu bekliyemem ya!.. Zaten aşağı yukarı gençliğimin yarısı onu beklemekle geçti. Nişanlım, Dr. Karl Muzikus bestekâr ve müzik profesörüdür. Çok kibar ve nazik. Nerede tanıştık bili-

yor musun? Konserde. Bari konser de gittiğim yer olsa!.. Nedir o öyle, dan, dan, dan, gıy, gıy... Fakat bu konsere bir davetiye hediye ettiler. "Eh haydi ne de olsa hedava, bir gideyim!" dedim. Yanımdaki koltukta oturuyordum. Benim o ayağımda o sabah aldığım yepyeni ayakkaplar vardı. Fakat bir numara küçük almışım. Öyle sıkıyorlardı ki sorma. Gözüm bir şey görmüyordu. Yüzümü astım, oturdum. Hattâ kızgınlıktan ağladım bile. Acıyı biraz olsun dindirmek için arada sırada ayakkaplarımı koltuğın saklayıp ayakkapları çıkarıyordum. İşte tam bu sırada Karl bana döndü. Tabii okadar utanmış ki kulaklarına kadar kızardım. Fakat o hiç bozmadı. Gülmüseddi. Halden anlar bir tavırla kulağıma fısıldadı.

— Hiç utanmayın hanımefendi. Bu gibi şeyler benim de başıma sık sık gelir, benim de gözlerim dolar.

Konserden sonra bir taksi çağırttı ve beni evime götürdü. Allahtan öyle oldu. Yoksa topallıya topallıya yollarda kalacaktım. Çok nazik ve ince adam. Bir kusuru varsa o da müziğe hudutsuz sevgisi.. Kısacası klâsik müzik delisi. Sabahtan akşama kadar müzikten bahsediyor. Can sıkıntısından patlıyor. Ama ben onun bu huyunu gidermesini bilirim. Hele bir evlenelim de bak!

Evlenince haftada bir Cocktail-parti'ler vermeyi düşünüyorum. Birkaç samimi arkadaş, güzel caz plâkaları.. Senin de geleceğini ümit ederim.

Gözlerinden operim

Elly

NAT PINKERTON

SİZ Mİ VURDUNUZ? EVET.. SİZ MES HUR HAFİYE NAT PINKERTON MUSUNUZ? BEN NEDA GÖK KORKUYORDUM.

BİRİSİ PEŞİMDE DO- LAŞIYOR. KİM OLDUĞU- NU BİLMİYORUM. KA- MARAMI KARIŞTIRMIŞ- LAR.. BENİ KORU- YUN.. FAKAT BEN MU- HAFİZ DEĞİLİM. HAM'FENDİ.. MA- MAFİH YARDIMIM DOKUNABİLİRSE

... ÖYLEYSE SAAT BEŞTE BENİMLE KAHVALTI EDİYOR- SUNUZ DEĞİL Mİ NEDA? EVET... Sİ- ZE O KA- DAR MIN- NETTARIM Kİ...

DOĞRUSU Sİ- ZE ŞAŞTIM. SERSEMCE KÖR- KÜLARA KAPI- LAN İSTERİK KADINLARA E- HEMİYET VERMEK. AMA NEDA SOSYE- TENİN EN MÜHİM KADINLARINDAN BİRİDİR MORİ- SON..

BÖYLE SÖZLER SİZE HİÇ YAKIŞMIYOR EFENDİM! SONRA MİS DORYAN'IN SON SÖZLERİNİ U- NUTTUNUZ MU? NE YAPAYIM? HOŞ KA- DIN... ASİL DE

PEKÂLÂ SİZ Bİ- LİRSİNİZ! AFFET BENİ MORRISON.. ŞAKA YAPTIM. TELGRAFTA BAŞEDİLEN YOLCU NEDA İDİ. VAŞİNGTONDAKİLER NEDA'NIN BANDAR YAKUT- LARINI KAÇIRDIĞINI SANIYORLAR

NAT MORİSON'UN GÖNLÜNÜ ALDI.

AMA GARİP DEĞİL Mİ- TAM BEN ONU ARI- YACAĞIMI SIRADA AÇIK- TAN AÇIĞA KAMARA- MA GELİŞİ. BU KADAR TESADÜF OLAMAZ. BU SUÇLULARIN KULLANDIĞI BİR HYLEDİR EFEN- DİM. TILKİLER PEŞLERİNE DÜ- ŞEN KÖPEKLE- RİN ARASINA KA- TILIRLAR

ATLANTİKTE KAHVALTI.. PEKİ SİZİ NEYE ÖL- DÜRMEK İSTESİN- LER. BİLMİYORUM. AMA LONDRA'DA İKEN SEZDİM. SİNSİ GÖLGELER.. HAFİFA YAK SESLERİ.. ŞİM- Dİ DE BİR ADAM..

İŞTE ARKASI DÖ- NÜK OLAN..

NEDA BİRİNİ GÖSTERDİ.

KAHVAL- TI NASIL GEÇTİ EFEN- DİM? BANDAR YAKUTLARINA YAK- LAŞMIŞ DEĞİLİM. AKILLI KA- DIN.. BİR SÜRÜ MAVAL OKU- DU. TAKİP EDİLİYORMUS. HATTA BARDA DURAN BİRİ- Nİ İŞARET ETTİ.

SÖZÜM ONA KADININ MUHAFİZİ OL- DUGUM İÇİN ADAMLARLA TANIŞMAĞA ÇALIŞIYOR MUSUN GİBİ YAPMA- LIYIM

NAT MORİSONA MESELEYİ ANLATTI.

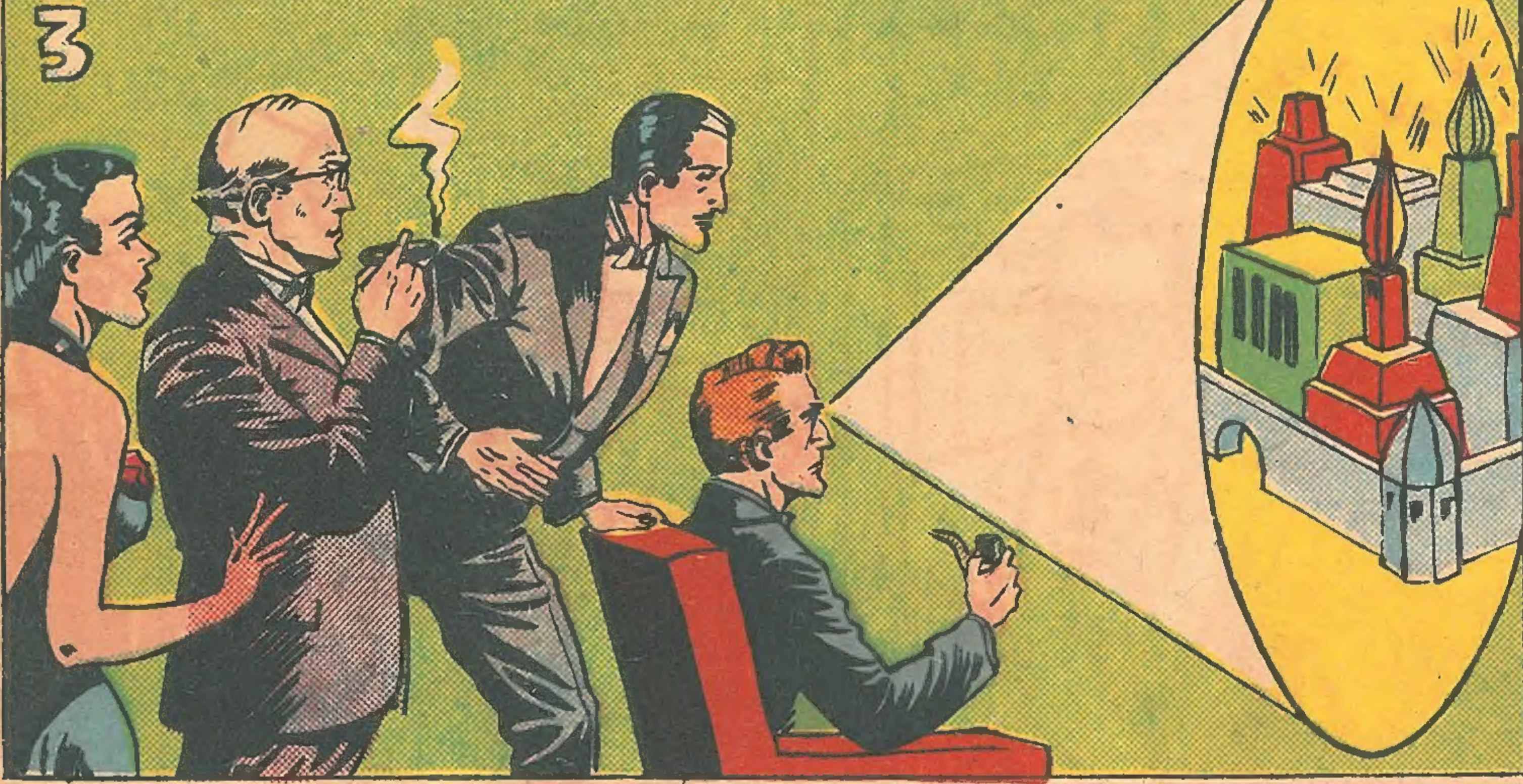
HAVA DA RÜZGÂRLI DEĞİL Mİ? BİRŞEY İÇER MİSİNİZ? YABANCILARLA İÇ- MEM.. GARSON HESAP..

ARKASI VAR

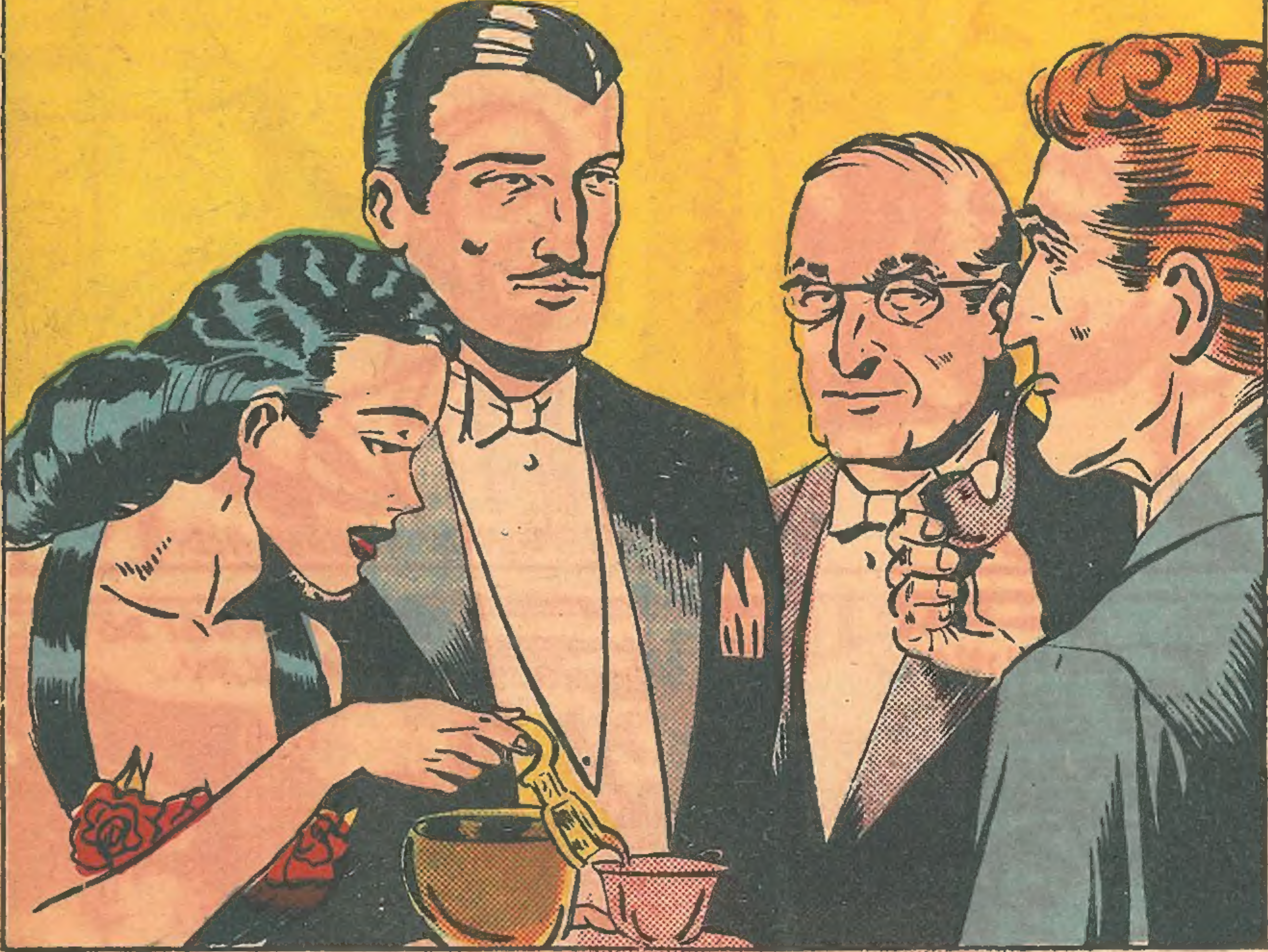
MANDRAKE ELMAS ÜLKESİ

BLEN, NARDA, MANDRAKE HAYRETLE MÜNDE-
NİN DÜŞÜNCELERİNİN
DUXARA VURAN AK-
SİNİ SEYREDİYORLAR.

SONRA MANDRAKE PARMAGINI ŞAKLA-
TARAK İPNOTİZMAYA SON VERİYOR.
MÜNDE ŞAŞKIN "NE OLDU?," DİYE
SORUYOR. "BİZE BİR TETKİK SEYAHATI-
NI NİÇİN İSTEDİĞİNİZİ, MÜCEVHERLER
ŞEHRİNİ GÖSTERDİNİZ.
ŞU İŞİN ASLINI AN-
LATSANIZ..

MÜNDE HAYRETLE "DEMEK, DÜŞÜNCELERİMİ
SİNEMA GİBİ OYNATTINIZI," DİYOR. "ÖYLEYSE HER
SİNİ ANLATAYIM, BARI. AMA ÖNCE BİRAZ KAHVE
İÇEYİM..," NARDA "HEPİMİZ BİRAZ İÇELİM," DİYE
GÜLÜYOR.

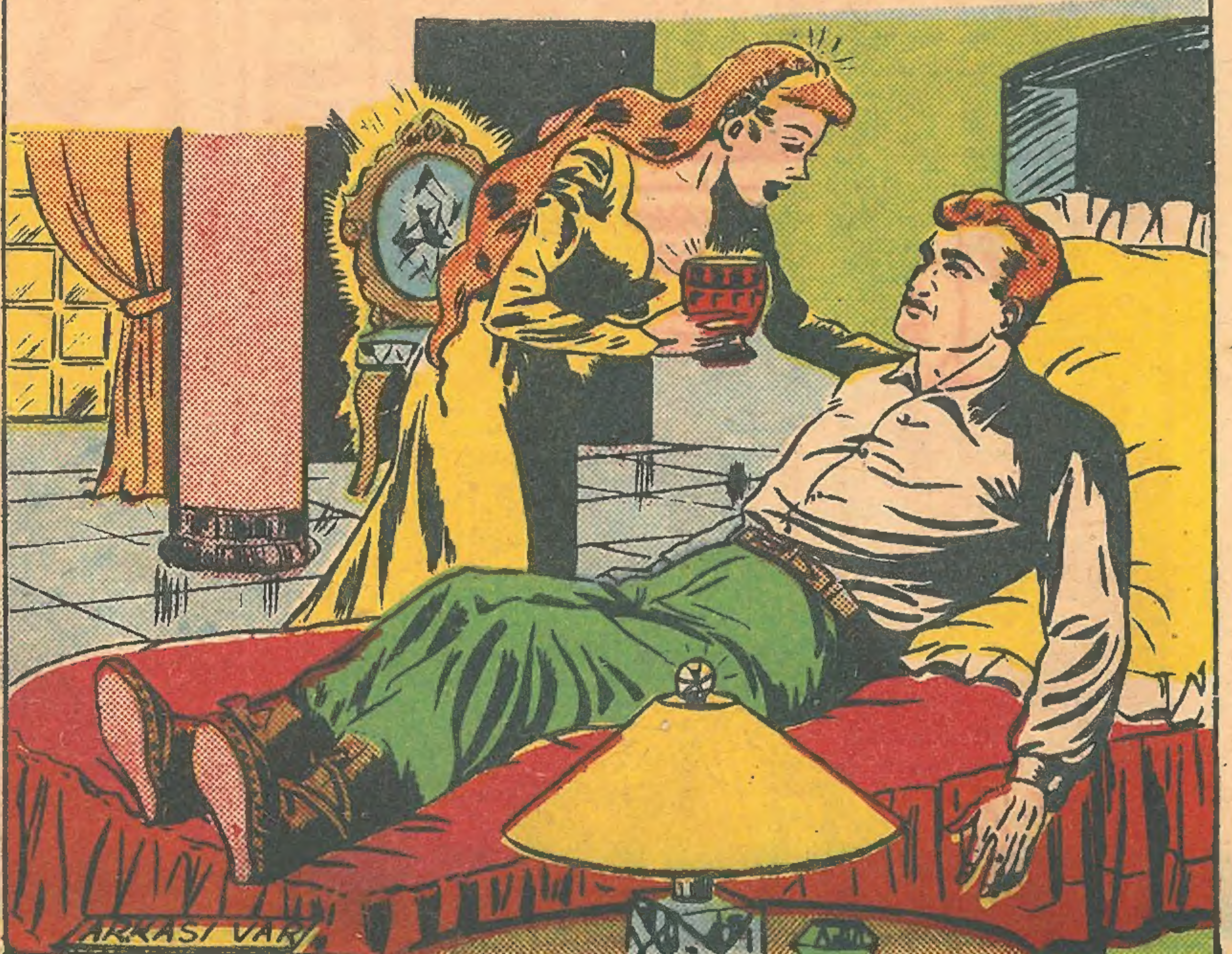
MÜNDE ANLATIYOR. "KUTBUN YAKINLARINDA
BİR VERDEYDİK. BİR ARA KAFİLEYİ KAYBETTİM,
SOĞUKTA BUZZLARIN ARASINDA SAATLERCE DO-
LAŞTIM. ANSIZIN YARI ÖLÜ BİR HALDEYKEN
ÜZERİNDE BUHARLAR TÜTEN ILIK HA-
VALI YEMYEŞİL..."

"... ÇİMENLİK BİR YERE GELDİM. GÜNLERCE YÜRÜ-
DÜM. SONRA GÖRDÜM. GÜNEŞTE PIRIL PIRIL YA-
NIYORDU. GÖZLERİ KOR EDECEK KADAR PARLAK-
TI. MÜCEVHERLERDEN YAPILMIŞ BİR ŞEHİR! HER-
HALDE BAYILMIŞ OLACAGIM..."

"LİYANDIGIMDA MÜCEVHERLERLE PIRILDIYAN
BİR ODADA, TÜY GİBİ YUMSAK BİR DIVANDA
YATIYORDUM. GÜZEL BİR KIZ BANA İÇKİ SUNU-
YORDU. KADEH BİR YAKUTTAN OYULMUŞTU.
DEV GİBİ YAKUT. RÜYAMİ GÖRÜYORDUM?"

YALNIZ RUHLAR

MANILAYA GELİP SAMLA CENİYİ ADLİ MAKAMLARA TESLİM EDEN MARKLA ELSA KOMUTANLIĞA GİDERLER.

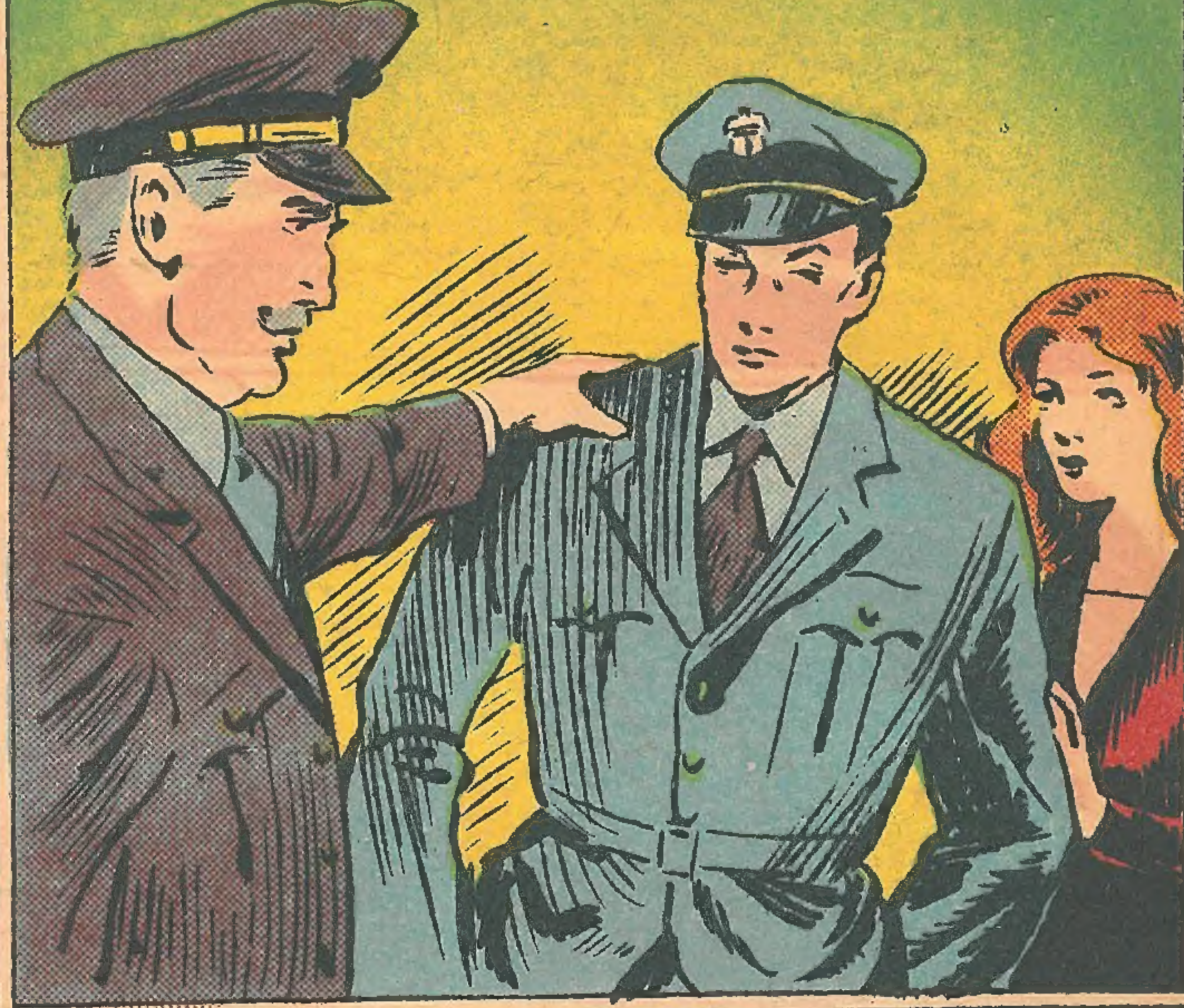
HOŞ GELDİNİZ YÜZ BAŞI MARK KİMSENİN SİZİ BUKADAR ÇABUK VE SİHHATLİ OLARAK GÖRMEĞE ÜMİDİ YOKTU.

EYET GENERALİM. BUNLARIN HER SİNİ KARIMA BORÇLUYUM.

YAVAŞ OL MARK... HENÜZ BENSENİN KARIN DEĞİLİM!

BAYAN HAKLI! NE YAPASIN HER ŞEY FORMLİTEYE BAĞLI!

HAKUSIN GENERALİM... FAKAT BEN...

...RAHİBE GİTTİM. BÜTÜN MUAMELEYİ TAMAMLADIM. ŞİMDİ O ALÇAK HERFİ GİDİP GÖRMER İSTERİM. HELE BİR SANFİRANSİSKOYA VARAYIM. BEN ONA YAPACAĞIMI BİLİRİM.

ÖYLE İSE BUNUN İÇİN ÇOK BEKLİVECEK DEĞİLSİNİZ. YARIN BİR UÇAK VAR. ONUNLA GİDER MİSİNİZ.

MEMNUNİYETLE GENERALİM

AYNI UÇARTA CENİ İLE SAM DA MUHAFIZLARI İLE BİRLİKTE BULUNACAKLAR. BU İYİ BİR ŞEY DEĞİL AMA NEYAPALIM BU HAFTA İÇİNDE ORAYA GİDEN BAŞKA UÇAK YOK.

DOĞRU SÖYLÜYÖR. SUNUZ GENERALİM!

SİMDİ GİDİP SÜNNİ KAMİMİZİ
KIZAN RAHİBİ BULALIM.
ONA İYİCE BİR DERS VERİYİM
NE DERSİN ELSA?

ÇOK İYİ OLUR.

MESELEYİ TAMAMİLE MEYDANA ÇIKARMAĞA AZMETMİŞ OLAN MARK
ELSA İLE BERABER YANINA BİR DE SİVİL MEMUR ALARAK KİLİSEYE
GİDER.

ANLIYAMADIM OĞLUM BUBAYAN
AYNI ŞEYİ İDDA EDEREK BİR DEFA
DAHA BURAYA GELMİŞTİ.. VE..

... BURADA BİRDE KAYYUM
GÖRMÜŞTÜ. NEREDE ŞİM
Dİ O?..

BUMU?

TAMAM! TA KENDİSİ.
AYNI NAMUSSUZ SAH-
TEKAR SURATI DEĞİŞ-
MEMİŞ.

DİKKAT EDİN.
BAYIM! BEN...

SÖYLE BAKAYIM SEN PEDERİN
YERİNE GECEREK ONİKAHİ
NASIL KİVDİNDİ? JABRİMİ
TÜKETME ÇABUK SÖYLE.

PERİ, PERİ...
SÖYLİYECEĞİM

KAYYUM KORKUDAN HER ŞEYİ BÜLBÜL GİBİ ANLATTI..

MEMUR BEY İŞİTTİNİZ YA?

HAYRET DOĞRUSU. SİMDİ Gİ-
DELİM BUNLARIN HEPSİNİ SAN
FRANSİSKO HAKİMİNE ANLA-
TIN!

İSTE BU MESELEYİ DE HAL-
LETTİK. ÇOK GEÇMEDEN
GELİP SİZİ TERRAR RAHAT-
SIZ EDECEĞİZ MUHTEREM
PEDER.

SİZİ SABİRSİZLİKLA
BEKLEYECEĞİM EVLÂT
LARIM.

DIŞI KURT

Yazan = KEMALETTİN TUĞCU
Aşk ve Macera Romanı: 17

Bedi

Kâmuranın babası onların arka-
larından bakarak:

— Galiba paşanın köşkü kor-
don altında, dedi. Benim duyduğum-
ma göre Rıdvan Nafiz Emniyet mü-
dürlüğüne müracaat etmiş, şöyle bir
iddia ileriye sürmüş. «Çocuğumun
ve büyüklerimin mezarlarını ziya-
ret için geceyarısı Karacaahmet
mezarlığına gitmiştim. Orada si-
yah maskeli kadın karşıma çıktı.
Orada bana hücum etti. Hayaletle-
re inanan bir adam değilim. Onun
için dikkat etmiştim. Bu kadın Sır-
rı Paşanın karısı Mehpare'dir. Be-
nim köşkümü yakan kadının da bu
muhteris kadın olduğunu iddia e-
diyorum. Zavallı kızımı da diri diri
yaktı. Bu acı ile deli olan Turgut
benim evimde bulunan paramı çalıp
ona götürdü. Onun yakalanıp sor-
guya çekilmesini isterim.» demiş.
Kendisine bu kadının kendisine ni-
çin bu fenalıkları yapmak istediği
sorulunca: «Bilmiyorum, demiş.
Belki de güzel bir delikanlı olan
Turgutta gözü vardı. Onun sevdi-
ği kızı ortadan kaldırdı. Bundan
sonra da Paşanın köşkünün altın-
da eski bir ayazmanın temelleri ve
mahzenleri bulunduğunu, köşkün
bu ayazmanın üzerine yapılmış ol-
duğunu kendi bahçesinin içindeki
kemerden köşkün altına kadar gi-
den bir yol olduğunu söylemiş. Bu-
nun üzerine yerinde bir tetkik yap-
mak istiyorlar.

Kâmuran ağlıyordu. Birden kal-
karak.

— Baba, dedi. Orhanla birlikte
köşke kadar gitmeme müsaade edi-
niz. Bu kadar iyi yürekli bir ka-
dını bu felâket karşısında yalnız
bırakmak istemem. Yanında bulu-
nayım. Zaten kaç gündür sinirli.
Hemen hemen bir haftadır odasın-
dan çıkmıyor.

Gençkızın ıstıraplı gözle görülü-
yordu. Babası reddedemedi. İki
genç serin mehtabın altında köşke
doğru yürürlerken hemen hemen
her köşede bir emniyet memuru-
nun, bir bekçinin bulunduğunu gö-
rüyorlardı. Bahçeye girerken birisi
yanlarına sokuldu. Bu Kâmuranı
sorguya çeken memurdu. Kâmu-
ran:

— Bayan Mehparenin yanında
kalmak istiyorum, dedi. Kendisi
hastadır. Siz yine istediğinizi yapı-
nız.

Bu sivil komiser birşey söyleme-
di. Zaten bir bekçi köşkün kapısı-
nı çalmış ve hizmetçileri uyandır-
mıştı. Kâmuran Bayan Mehpareyi
gözleri kıpkırmızı ve rengi iyice
soluk gördü. Kadın acele ile giyin-
miş, saçlarını parmaklarıyla düzelt-
mişti. Elinde eter kokan bir men-
dil vardı. Kâmuran onun boynuna
atıldı:

— Üzülme ablacığım. Küçük bir
şüphe, hakikati aydınlatmak için
yapılan bir hareket. Biz de gece
yarısı sorguya çektiler.

Kadının bütün vücudunun titre-
diği belliydi. Açık bir pencerenin
önüne giderek dışarıya baktı ve ge-
cenin serin havasını güzel göğsüne
çekerek derin nefesler aldı. Sonra,
iri kara gözlerinin içerisinde zekâ
nın parlak ışıkları yanarak söndü:

— Köşkü arayınız ve bana ne
sormak isterseniz sorunuz, dedi.

Komiser:

— Telâş etmeyiniz efendim, de-
di. Sizin ne kadar temiz yürekli ve
hayırsever bir bayan olduğunuz
yapılan inceleme sonunda anlaşıl-
mıştır. Biz salim düşünebilmek için
böyle hareket etmeğe mecbur kal-
dık. Özür dilerim.

Bayan Mehpare:

— Özür dilemeğe lüzum yok,
dedi. Ne malûm, belki de bu dışı
kurt, bu siyah maskeli kadın ben-
den başkası değildir. Belki de yap-
tığım iyilikler fenalıklarımı karşı-
lamak için vicdanıma karşı yap-
mağa mecbur kaldığım teselli hare-
ketleridir. Adaletin emrine hazırım.

Komiser kısaca teşekkür ettik-
ten sonra:

— Adınız? dedi.

— Mehpare.

— Niçin Macide adını kullanı-
yorsunuz?

— Bu Mehpare adında bazı acı-
lar ve ıstıraplar vardır. Bu isim be-
ni asla bahtiyar etmedi. Garip bir
zihniyetle her felâketimin sebebi
olarak bu ismi gördüm ve kocamın
ölümünden sonra kızkardeşimin adı-
nı kendime malettim. Kızkardeşim
pek küçük yaşta ölmüştü. Resmi
kayıtlarda da bir tahrifat yaptır-
madığıma göre böyle bir isim kul-
lanmakla bir suç işlemiş değilim.

Bu semtte benim için her iki ismi
de kullanırlar ve bilenler var.

Komiser sinirli kadına dikkatle
bakıyordu. Onun her hareketini
gözden geçiriyor, güçlükle kendisi-
ni tuttuğunu görüyordu:

— Ailenizden kimler var? dedi.

— Kimse yok. Bir tek ben kal-
dım.

— Babanız kimdi?

— Doktor Rifat.

— Size bir servet bıraktı mı?

— Hayır.

— Kendisiyle evlendiğiniz zaman
paşa ihtiyar sayılacak bir yaştay-
mış. Niçin bu evlenmeyi yaptınız?

— Böyle arzu etmiştim.

— Ev normal bir düşünce değil.

— Zaten ben de normal bir ka-
dın değilim. Öteden beri hislerime
mağlûbım. Benim hususi hayatımı
ve mazimi karıştırmayınız. İşinize
yariyacak sualleri sorunuz.

— Babanızın sizi reddetmesin-
deki sebep nedir?

— İlk sevdiğiniz erkeğin ismi
nedir?

— Son zamanlarda Yakacık civa-
rında bir yer almışsınız, Köşkü de
satılığa çıkarmışsınız. Bunun sebe-
bi ne?

— Böyle arzu ediyorum.

— Hususî bir otomobil almışsı-
nız. Onu kendiniz kullanıyormuş-
sunuz. Fakat ancak geceleri gidi-
yor ve sabaha karşı dönüyormuşsu-
nuz. Nereye gidiyorsunuz?

— Canım nereye isterse oraya.

Komiser bir daha bütün dikkatle
bakarak gülümsedi ve sonra.

— Köşkünüzün altında eski za-
manın mahzenleri varmış, dedi. Bu-
ralarını aramamıza müsaade ede-
cek misiniz?

Bayan Mehpare avcundaki men-
dili karıştırarak:

— Elinizde müddeiumumîlikten
alınmış bir emir varsa, dedi.

— Vardır efendim.

— İsterseniz size yol göstereyim.

— Siz yorulmayın sayın bayan.

Komiser memurlara işaret etti.
İki genç memur odadan çıktılar.
Komiser sorgularına devam etti:

— Rıdvan Nafizin köşkünün
bahçesinde bulunan ihtiyar köpe-
ğin belki bir iki aydır yemek yeme-
diğini söylüyorlar. Bu akıl kabul et-
mez hareketin sebebini bize anlata-
bilir misiniz?

— Hayvan çok ihtiyardır. Hep
aynı yerde yatıyor. Komşular acı-
yarak kendisine yiyecek veriyor-
lar. Ben de ara sıra oradaki bir ta-
şın çukuruna süt döker veya hiz-
metçi ile yollarım.

— Bunu kimse görmemiş.

— Görüp görmediklerini bilmem.

— Bahçeye nereden giriyorsu-
nuz??

— Küçük kapı benim bahçeme
pek yakındır. O kısım satılığa çıktı
çıkalı kapı da daima açık duruyor.

— Köşkünüzün altındaki mah-
zenlerle bu bahçenin içindeki tonoz
kemeler arasında bir irtibat var
mı?

— Bunu biraz sonra anlıyacağım.

— O tonozun önünde size ait bir
mendi bulunmuş.

— Evet Kâmuran gelip bana
söyledi. Benim üzerime boş yere
şüpheler çekeceği için ağlıyarak
özür diledi. Halbuki haftada bir iki
defa dolastığım bu bahçede mendi-
limi düşürmekliğim pek basittir.

— Oraya niçin gidiyorsunuz?

— Orada bizim bahçede bulun-
mayan kır çiçekleri vardır.

— Bir sual için beni mazur gö-
rünüz. Köşkle birlikte yanan Sevil-
lin nişanlısı olan gençle kalbi bir
ilginiz var mı?

— Böyle bir ilgiye kalbi denemez.
Sevili Kâmuran kadar severdim.

— Affınızı dilerim. Son defa bu-
radan kaybolmasına ne dersiniz.

— Buradan çıkıp gitmiştir. Bel-
ki şu anda kendisini bulmuşlardır.

— Kendisini öldürmüş olmasın?

— Buna ihtimal veremem. Çün-
kü bir fikri sabit içindedir.

Bu sırada memurların ikisi de gel-
di ve:

— Zemin katından sonra mahze-
ne benzer bir yer görmedik, dedi.
Mutfığın ve yer odalarıyla kilerin
bulunduğu kısmın altı yerli kaya-
dır.

Sivil Komiser bir saniye kadar
düşündü ve gözlerini genç kadına
gevirdi:

— Hakikaten böyle mi?

(Arkası var)

« Madem ki ben genç kızları
mahzene saklıyormuşum!.. »

FAKAT REİS DÜŞMANINI GÖRDÜ
VE BİRDENBİRE YERE SERDİ.

SONRA BELİNDEKİ KAYIŞTAN
YAKALADIĞI GİBİ ADAMI ŞALU-
PANIN İÇİNE SAVURDU.

ASILIN KÜ-
REKLERE..

NASILSIN
JOFRE?

YARALIYIM AMA
HAYATIMDA HİÇ
KENDİMİ BU KADAR
İYİ HİSSETMEMİŞ-
TİM..

ADALAR KRALİÇESİ

BU HERİFİ NE
YAPACAĞIZ?
ŞARKI SÖYLE
TECEĞİZ TA-
Bİ?

ESİRİ SORGU
YA GEKTİLER.

PEKİ BUNA
SEBEP NE?

BENİ MAZUR
GÖRÜN.. BUNU
SÖYLİYEMEN

NEYE ARKAMIZDAN
HÜCUM ETTİNİZ?

ADAYA KİMSENİN
AYAK BASMAMASI
LÂZİM DA ONDAN..

BİRİSİNDEN Mİ KORKUYORSUN?
BU SİRRI SÖYLERSEM
BENİ ÖLDÜRÜRLER

SÖYLEMEZSEN DE BEN SENİ
ÖLDÜRÜRÜM

BANA ACIYI-
NIZ..

EĞER SÖYLERSEN HAYATINI BAĞIŞ-
LARIM..

BU ADADA ÇOK
GÜZEL BİR KADIN YAŞIYOR
BURANIN YERLİSİ DEĞİL..
YABANCI BİR KADIN.. ONU
KİMSE GÖREMEZ..

KİMMİŞ BU KADIN? ONU KİM ESİR
EDİYOR?

AH SÖYLİYEMENİ EFEN
DİM YALNIZ AVRU-
PADAN GELDİĞİNİ Bİ-
LİYORUM

BANA BÜTÜN BİLDİKLERİNİ SÖYLE-
MELİSİN..

SÖYLİYEMEN.. SÖY-
LİYEMENİ.

BEN SENİ ZORLA SÖYLETİRİM
AMA BİZDE İŞKENCE YAPMAK
ADET DEĞİL.. NEYSE.. BEN ÖĞRE-
NİRİM.

ARKASI VAR

TUZAK

Yazan: M. YAMAN

Zavallıyı az hırpalamamışlardı. Büyük enişte:

— Seni ırz, namus düşmanı, seni soy sop tanımaz herif. Yaptığınla iftihar et. Elâleme karşı hepimizi rezil ettin?

Diye vakit vakit terslemiş ve üstüne üstüne gelmişti.

Seviyordu işte. Hattâ bunu kıza da kaç nöbet söylemişti. Fakat o hınzır hep boş vermişti. İntihar edeceğini söylese güler, varacağı adamı öldüreceğini söylese dünyada erkek kıtlığına kıran girmediyi ileriye sürer, hulâsa kanını kurutturdu teyzesinin.

Şevket onu senelerce sevdi. Çok küçük yaşından beri sevdi. Sevgisini bir hastalık gibi sakladı içinde. Fakat nihayet sevginin ateşi, nöbeti içinde ağızdan kaçırdı. O tarihte Celile daha ortamektebe gidiyordu. Sevgi sözlerini dinlerken kıpkırmızı kesilmişti.

Sonra büyüdü, gelişti, peşine takılanlar, eve başvuranlar arttı. Teyze ve enişte ille zengin koca istiyorlardı.

— Biz çok sefalet çektik, bari kızı zengine verelim de dünyasını bilsin! diyorlardı.

Şevket memnundu. Herhalde istikbalı açıktı. Çünkü iyi bir memurdu ve babası ona bir ev bırakmıştı. Kendisi bu evi kiraya verir, teyzesiyle otururdu.

Fırsat buldukça, mehtaplı gecelerde veya eve yeni bir talip aracı gönderdiği sıralarda içini çekiyor:

— Bize artık git düşüyor, ayrılık kampanyası çaldı. Ben de bir pansiyon mu olur, bir otel odası mı olur, her ne ise yatacağımı alıp gideyim artık.

Diye sızlanıyordu.

Hınzır kız:

— Öyle yap bari Şevket. Burada verem olacaksın, diye kayıtsızlığını anlatıyor ve aşka karşı nankörlüğünü gösteriyordu.

Fakat bir gün anasına açmıştı:

— Anne, Şevket ağabeyim beni seviyor. Bu zamana kadar size söylemedim amma artık saklamak istemiyorum. Küçükten beri bende gözü var. İşte ben vazifemi yaptım. Ona birşey olursa mesuliyet sizin.

Teyzesi kızına:

— Ayol o senin ağabeyin, beraber büyüdünüz. Zaten bilmiyor mu sana zengin koca aradığınızı. Hay terbiyesiz hay.

Fakat ne de olsa teyzesiydi. ana varısı sayılır. Bu kendi halinde, içli ve sakın abla çocuğuna çok acıyordu. Ona acıdığı için de kızına zengin koca bulmaktan geçemez a..

— Sakın baban duymasın. Kıyametleri kopartır vallahi.. Ben çıtlattım ona. Bir ayak önce başının çaresine baksın.

Şevket kendisine karşı bakışların değiştiğini anladı. Asıl ayrılık kampanyası çılmıştı. İşte o günlerde zengin bir delikanlıya kızı göstermek kararını vererek ahablardan birisinin bu iş için yaptığı toplantıya gittiler. Şevketi de sürüklediler.

Müstak damat Avrupa görmüş, paralı bir gençti. Güzeldi de. Sözde ne kızın, ne de müstakbel damadın bu toplantının maksadından haberi vardı.

Yenildi, içildi, nihayet müstakbel damadı çekilince o ahabla yalnız kalan aile işe olmuş bitmiş nazariyle baktılar ve o sevince gelsin içki.

Tabii Şevkete de içirdiler. Müstakbel geline de kaçamak yaptırdılar. Ev yakındı. Nihayet hafif boca-layan kız başının ağrıdığını söyledi. Gitmeğe kalktı. Anası, babası o neseli âlemden nasıl ayrılırlar.

— Şevket, sen kardeşini götürür, dediler. Sonra çabuk dön.

Şevket gitti. Fakat dönmedi. Teyze ile eniştenin içine sinmedi.

Hemen kalktılar. Eve girip yukarı çıkınca bir de neler işitsinler:

— Seni böyle mi kucaklayacaklar Celile? Böyle sınıksı tutan kollarımın arasından seni çatır çatır nasıl ayıracaklar?

Enişte ve teyze hışım gibi içeriye saldırdılar ama iş işten geçmişti. Keşke üç dakika önce gelselermiş.

İşte bu yüzden Şevketi çok hırpaladılar. Öteki işi de bir bahane ile reddettiler.

Nihayet bin nazla kızı verdiler. İstemiyerek düğün yaptılar. Oğlanın canı boğazına geldi. Düğün gecesi odalarına çekildikleri zaman ağlamağa başladı:

— Keşke geberseydim de senin sarhoşluğundan istifade etmeseydim

Celile. Sen bile ağzını açıp bir kelime ile beni ferahlatmıyorsun.

Celile kocasına sarıldı ve:

— Ağzımdan baklayı çıkartıyorum işte, dedi. O gece ne başım ağrıyordu, ne de eve geldiğim sırada senin zannettiğin gibi kendimi bilmiyecek kadar sızmışım. Ben aşkı servete tercih edeli ve sana varmaya karar vereli çokook olmuştu...

MONTÉ KRİSTO'NUN ESRARİ

BUYUR MARGRİT.. KAPİYİ YAVAŞ AÇMALARINA CANIN SIKILMASIN. BUGÜNÜN UŞAKLARI PEK Kİ.. BAR.

BURADA MI OTURUYORSUNUZ SARAY GİBİ BİNA

SARAY MI BENİMLE ALAY EDİYORSUNUZ. BİR KULÜBECİK..

FRANSUA! BAYANA BİR KOLTUK UZAT..

FRANSUA MARGRİTE BİR KOLTUK UZATTI. KADIN OTURDU. GENÇ ADAM ANLATMAĞA BAŞLADI.

BU BİNANIN SAHİPLERİ BANA NAZİK TEHLİKELİ BİR İŞ VERDİLER.

NAPOLYON'UN DÜŞMESİ, BİLİYORSUN BİR GÜN MESE.. LESİ ARTIK..

FAKAT İMPARATOR...

NE İMPARATORU! BAŞ CEZASI... KRAL YAKINDA BABASININ TAHTINA GEÇECEK..

TABİT TAHTA GEÇMESİNE YARDIM EDENLERE YARDIM EDECEK. MÜKAFAT VERECEK.

SİMDİ SİZE BİNAYI GEZDİREYİM. ÇOK BEĞENECEKSİNİZ..

SİZ LÜTFEN SALONU GEZİN.. BEN HİZMETKARA BAZI EMİRLER VERECEĞİM

ARKASI VAR

nı salladı. "Belki duymuşsunuzdur, haydut Alvarz - El Negroito dedikleri - birkaç gün evvel bizi ziyaret etti." Burada hayduda ağza alınmaz küfürler savurdu. Şehrin kalbur üstü adamları o gece Mavi Zar'daydı. Ceof'da bir çoklariyle beraber vuruldu."

— "Öldü ha! Ne aksilik! ailesi var mıydı. — meselâ kızı filân?"

Cim dirseklerini tezgâha dayadı ve yabancının gözlerinin içine baktı. "Baaak hele, varsa size ne? Ben Ceof'un vekiliyimdir —"

— "Ah, öyleyse işler basitleşti demektir." Yabancı cebinden bir kart çıkardı. "Ben avukat Mason Nortum. Centilmen Ceof'un kızı diye tanınan bir genç hanımı arıyoruz. Kendisine hayırlı bir haber vereceğiz. Onu nerde bulabilirim?"

Cim, "Kızı diye tanınan mı? diye sordu. "Bili onun kendi kızıdır. Ondan başka da..."

Nort merakla, Bili mi?" diye sordu. "Anlaşıldı. Hakikaten çok manidar bir şey! Bu genç hanımı görmeyi çok istiyorum."

— "Öyleyse başınızı çevirin kâfil" Avukat bu genç, berrak sesin geldiği tarafa doğru döndü. Eşikte beyaz yüzünde menekşe gözleri pek büyük görünen Bili duruyordu. Onu gören Cim,

(Arkası var)

7 BARDAK ŞARAP

(6 ncı sayfadan devam)

ti. Araba son süratiyle ilerlemeğe başladı. Elleri buz gibiydi. "Gittikçe soğumuyorlar mı?" Binbaşı arabayı kullanıyordu ama zihni bambaşka şeylerle meşguldü.

Yolun çoğu gitmiş, azı kalmıştı. Tam bir saat olmuştu. Birden Mary acı bir çığlık kopardı:

— Ah kalbim... Boğuluyorum... Nefes alamıyorum...

Bayılmıştı. Harry derhal nişanlısını kucakladı. Doktorun kapısına gelmişlerdi. Araba durur durmaz atladı. Baygın kızı gören ötekiler azraile hesap verme sırasını saymıscasına ferahlamamışlar mıydı?

Doktor pijama ile gözlerini ovuştura ovuştura salona indi. Mesleği anlatınca gözleri faltağı kadar açılıverdi. İşe, baygın Mary'yi muayene ile başladı.

— Hiçbir şeyi yok. Sadece korkudan bayılmış.

Mary bunu işitince birden doğruldu. Evet hakikaten artık kendini iyi hissediyordu. Doktor sırayla hepsini muayene ediyordu. "Hiçbir şeyciği yok sağlam" dedikçe henüz muayene olmıyanlar dehşetle ürperiyorlardı. Binbaşı en sona kalmıştı. Sıra ona gelince:

— Zaten benden başka kimse kalmadı ki. Şüphesiz beni zehirledi! dedi. Ve muayene olmak bile istemedi. Fakat doktor zorlayınca divana uzandı.

Doktor:

— Sizin de birşeyiniz yok! dediği zaman hepsi donup kaldı. O ana kadar saatler geçmişti. Ne ölen vardı, ne de hastalanan! Avukat sevinçle, cebinden vasiyetnamesini çıkarıp yırttı, attı. Mary ise nişanlısının koluna girmiş gülüp konuşuyordu.

Lu - Pei hemen ertesi gün yakalandı. Karakolda ifadesi alındı.

— Bana bak ahçıbaşı, bu mektubu niçin yazdın?

Lu - Pei gülümsedi,

— Konfüçyus derki: "Ölüm korkusu ölümden beterdir!" Ben onlara yalnız ders vermek istedim.

Lu - Pei suçlu görülmediğinden serbest bırakıldı. Fakat binbaşı ve misafirleri ahçıyı ve yedi kadeh şarabı ömürleri boyunca unutmadılar.

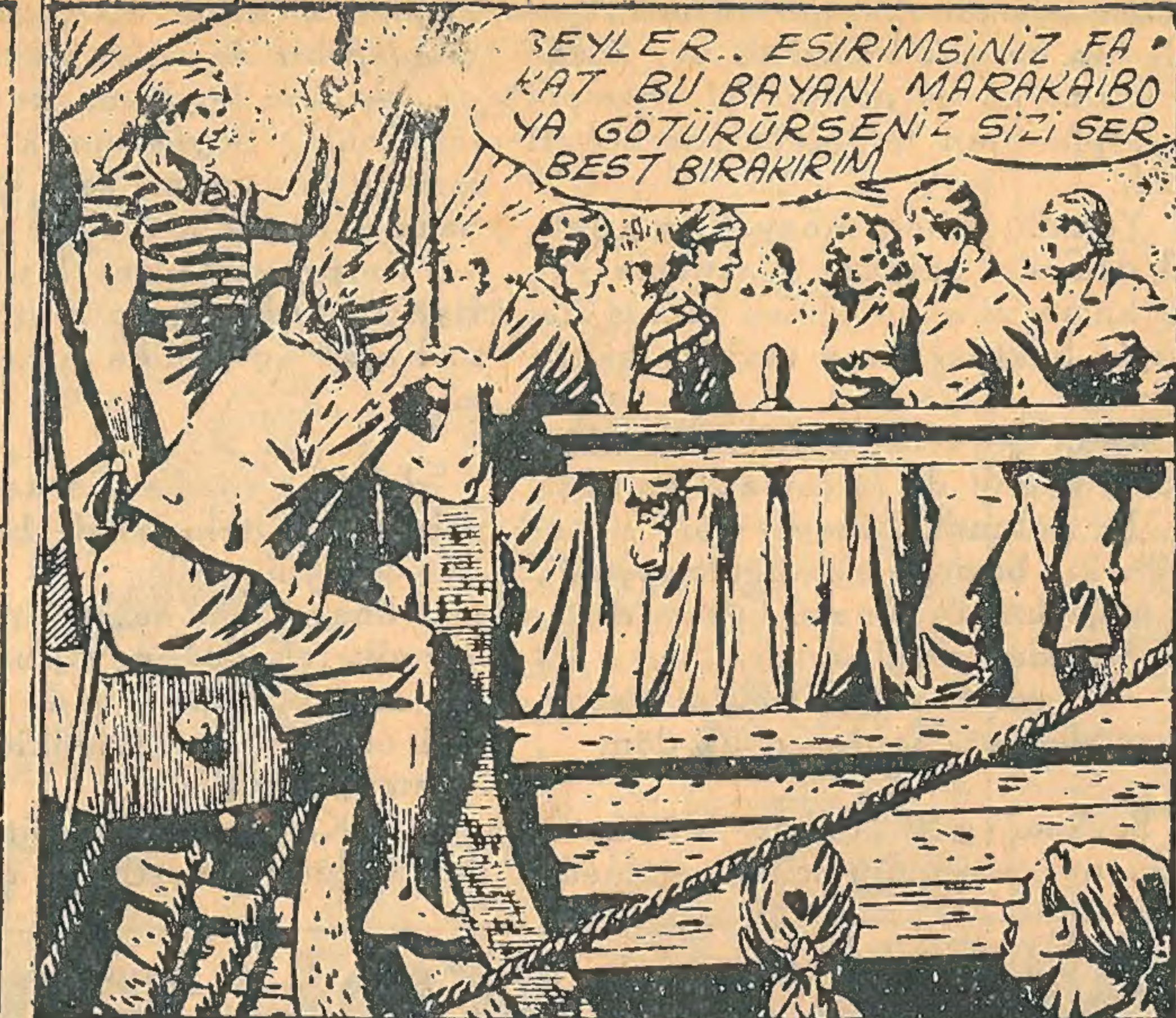

KORSANLAR KRALI

No:37

MARAKAİBO MU ? ŞAKA MI EDİYORSUNUZ ? BİZ ŞEHİRDE TAŞ TAŞ ÜSTÜN DE BIRAKMADIK DON ALKADYA ŞEHİRİ KORUR KEN ÖLDÜ

SEYLER.. ESİRİMSİNİZ FA KAT BU BAYANI MARAKAİBO YA GÖTÜRÜRSENİZ SİZİ SERBEST BIRAKIRIM

KORSANLAR KRALI KIZI KOLLARINA ALDI. KAMARASINA GÖTÜRDÜ

BABASININ ÖL DÜĞÜNÜ DUYAN MERSEDES DÜŞÜP BAYILDI

BİRKAÇ SAAT SON. RA MERSEDES AYILDI. VE DOSTLARI NI TERK ETMİYE CEĞİN SÖYE Dİ

KORMORAN.. ARTIK BEN SİZİNLE KALAYIM OLMAM MI ?

ÇABUK DEĞÖLÜN GÖDİN.. YOKSA DENİZİN DİBİNİ BOYLARSINIZ

OLUR SENDRA.. AKONKAGA DA KENDİ EVİNİZ GİBİ KALI NIZ BİR GÜN HELBET MADRİDE GİDERSİNİZ

ARTIK İSPAN. YOL SARAYLA. RINDAN BİRTİM

BU SIRADA MONTBAR VE GRAF KORMORAN HIYANETLE SUÇLAN DİRMAGA ÇALI ŞIYORLARDI

HEY GRAF.. KORMORAN GELMİYECEK

İYİYA.. GİYABINDA HÜKÜM VERİRİZ. MARAKAİBO BÖZGÜNÜ ONUN YÜZÜNDEN..

67

ARKASI VAR

GİZLİ VAZİFE !..

BİLDİĞİN YERE
GİTTİ. BİR DAHA
DA DÖNMEDİ.

GEÇERKEN
ÜSERİYAYIM DE-
DİM. ŞİMDİ BAŞ-
KA BİR KAMP-
TAYIM.

67

BU SIRADA KAPI ÇALINDI.

ÇABUK
SAK-
LAN..

TELÂŞLANMA..
BEN İŞİ DÜZEL-
TİRİM.

ROZİN KAPİYİ AÇTI..

POL ROZİN... CANIM
ROZİN'İM.

SEN HEMEN
BENİMLE GE-
LECEK-
SİN

NEREYE Gİ-
DİYORUZ..
SENİNLE HER
YERE GİDE-
RİM.

BEN BURADAYKEN
GELDİĞİNE SEVİN-
DİM..

SANA TESADÜ-
FÜM BİR ŞANS
İŞİ..

POL İKİ ÜÇ KELİME
İLE BAŞINDAN GE-
CENLERİ ANLATTI
ALEN YARDIM VA-
ADETTİ.

ŞİMDİ ZAVALLI
DOSTLARIMIZA
KAVUŞMAK İSTİYO-
RUZ.. BAKALIM BECE-
REBİLECEK
MİYİZ?

KORKUNÇ FRANZ SİZİN İÇİN
BİR MÜSAADE KÂĞIDI İMZALA-
SIN BAKALIM..
İŞE YARARSA
NE ÂLA..

ALLAH
SENDEN
RAZI
OL
SUN

KİM OLDUĞUNU
BİLMİYORUM..
HELBET BİR
GÜN BU BOR-
CUMUZU ÖDE-
YECEĞİZ.

HOŞÇA
KALIN

ALEN MÜSAADE KÂ-
ĞIDINI İMZALADIKTAN
SONRA GİTTİ.

GÜLE GÜLE FRANZ..
SANA AMCA
DİYEYİM
Mİ?

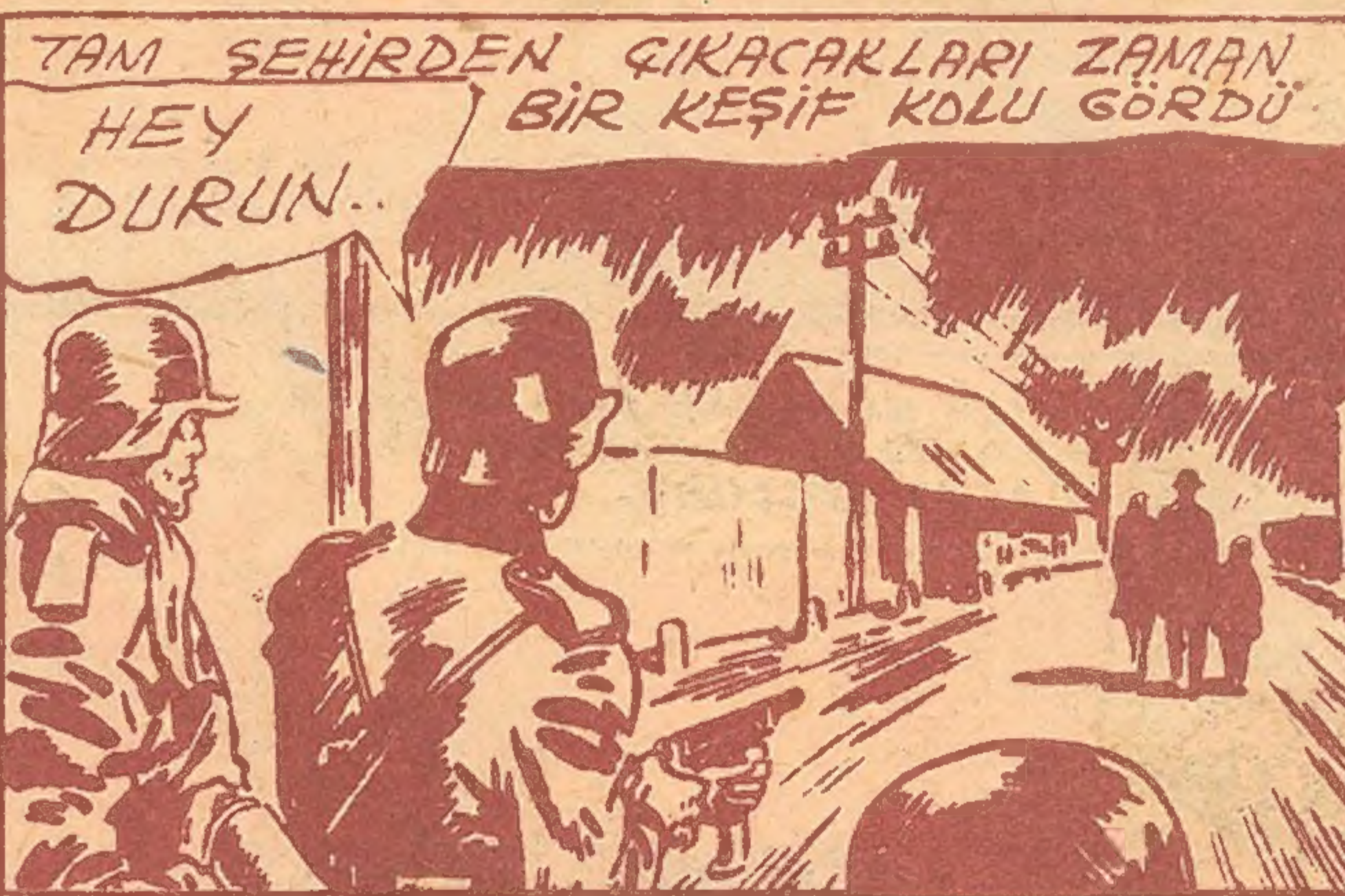
TABİİ
YAV-
RUM..

FRANZ GİDER GİTMEZ
ROZİN POLÜN ELBİSE-
LERİNİ TEMİZLEDİ
KÜÇÜĞÜ GIYDIRDI..
ÇABUK OLALIM.. NE OL-
SA TEHLİKEDEYİZ.

AZ SONRA ŞEHİRİ GEÇ-
TİLER. ŞU ŞE-
HİRİ BİR GEÇSEK

TAM ŞEHİRDEN ÇIKACAKLARI ZAMAN
HEY
DURUN..

GECE SOKAĞA ÇIKMAK
YASAĞI OLDUĞUNU BİL-
MİYDÜR MÜSUNUZ?

MÜSAADEMİZ
VAR..

BU İMZANIN
FRANZ'A AİT
OLDUĞU NE
MALUM.. HEM
FRANZ KİM?

AY TANIMI-
YOR MUSUN?
İSABET.. HE-
RİF KOYU YA
HUDİ DÜŞMİ-
Nİ..

NİÇİN GÜN-
DÜZ SEYA-
HAT ETMİ-
YORSUNUZ?

GÜNKÜ ONA
BİR AN EWEL
YETİŞMEMİZ
LÂZİM..

FRANZ SİZE
NEYE BU KÂ-
ĞIDI VERDİ.

AKRABASIYIZ
TOPLAMA KAMP
PINDA ÇALIŞA-
CAĞIZ

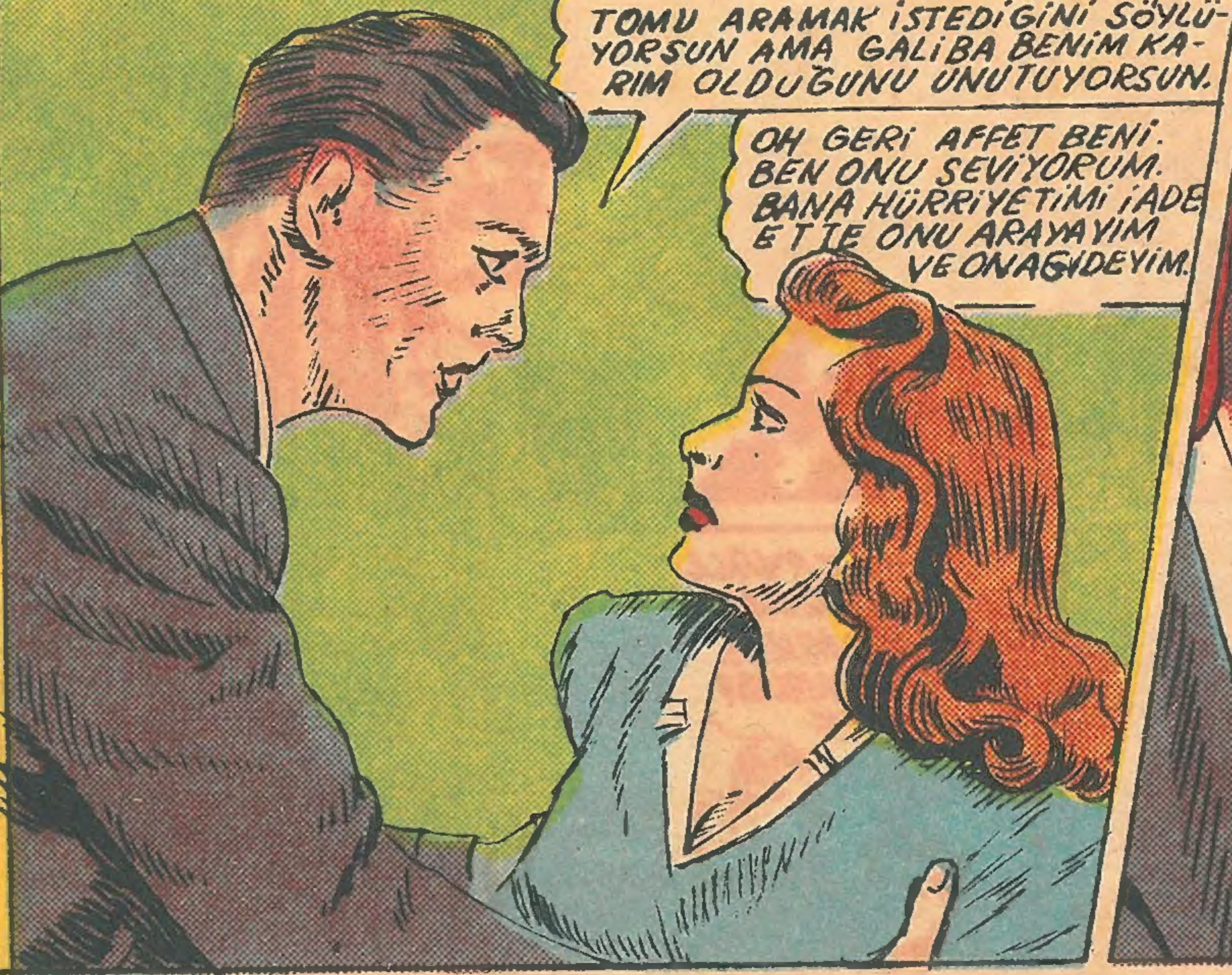
GÜTÜN BUNLAR
BANA DEK ÇAP-
RAŞIK GÖRÜNDÜ..
HAYDI KIŞLAYA..

BENİ HEMEN
BIRAKMAZSAN
BUNU SANA
ÇOK TUZLUYA
OTURTURUM.

ARKASI VAR

İKİ AŞK ARASINDA

MİRMANIN AÇIKLADIĞI HAKİKAT LURENİ ÇOK FAZLA SARTSAR. HALBUKİ OTOMUN KENDİSİNİ ALDATTIĞINI ZANNEDEREK KACMIŞ VE MİRMADAN İNTİKAM ALMAK İÇİN GERİ İLE EVLENMİŞTİ..

TOMU ARAMAK İSTEDİĞİNİ SÖYLÜYORSUN AMA GALİBA BENİM KARRIM OLDUĞUNU UNUTUYORSUN.

OH GERİ AFFET BENİ. BEN ONU SEVİYORUM. BANA HÜRRİYETİMİ İADE ETTE ONU ARAYAYIM VE ONAĞIDEYİM.

ÖYLEYSE SENİNKİ BİR TUZAKTI. DEMEK BANA YALAN SÖYLEDİN. OĞUZ YAŞLARIN DA SAHTEYDİ HA!..

İNTİKAM ALMAK İSTİYORDUM GERİ FAKAT YALNIZ KENDİME ETMİŞİM..

BENİ DİNLE. BOŞANMAMIZ ZOR OLMAZ. KENDİMİZE MALİK DEĞİLKEN EVLENDİĞİMİZİ İSBAT EDEBİLİRİZ.

FAKAT BU ÇOK ACI BİR İNTİKAM OLDU LUREN.

GERİ BİTAP BİRHALDE KOLTUĞA YIGILIR.

NE OLUR MİRMA BOŞAMAMIZ İÇİN BABANI İKNA ET. HEM SENDE BUNU İSTİYORSUN.

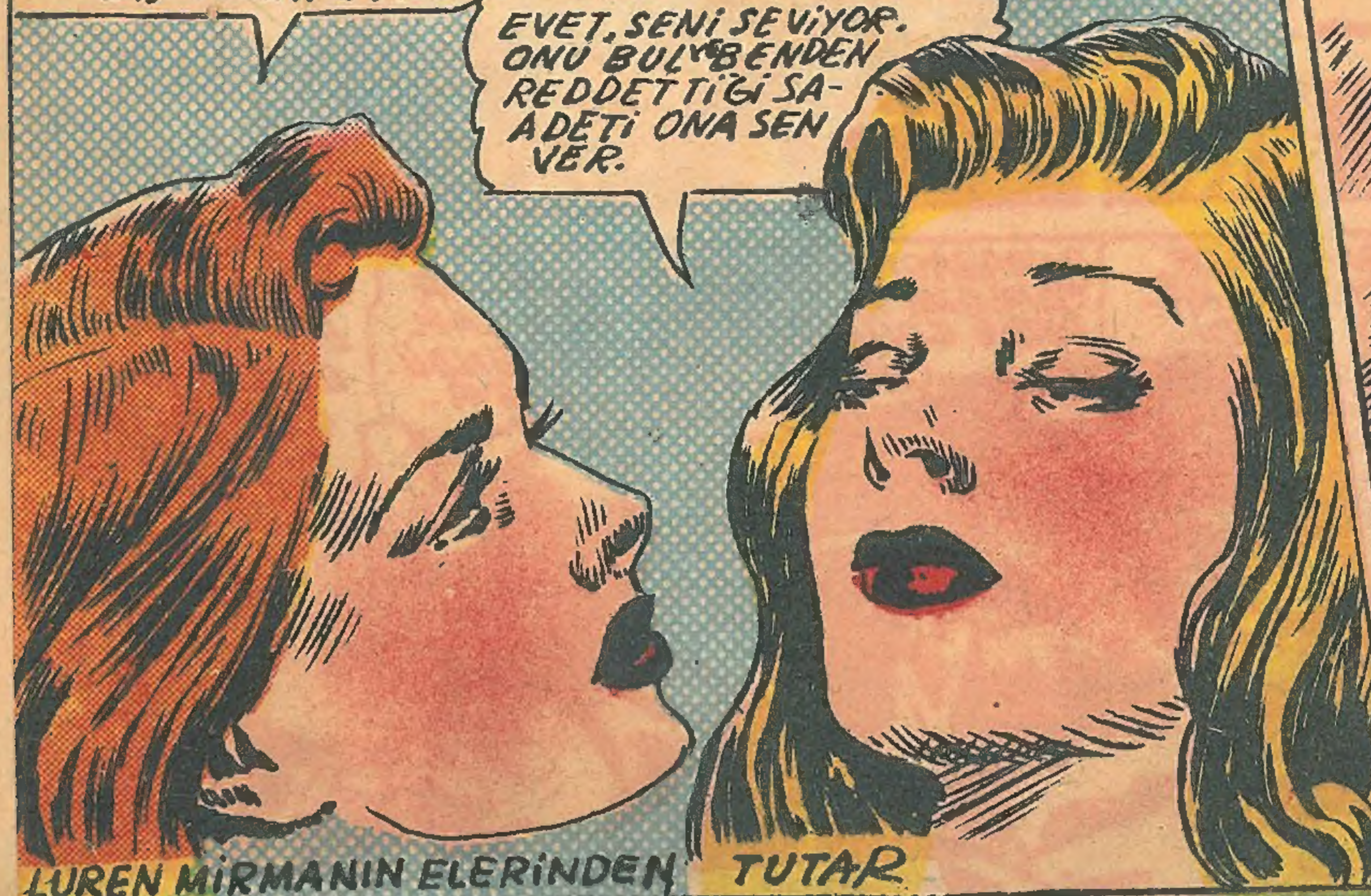
BABAMIN HÜRRİYETİNİ HAYATIMLA MI ÖDİYİYİM İSTİYORSUN? SEVDİĞİM ERKEĞİ ELİMDEN ALACAKSIN. SEN OLSAN NE YAPARDIN. BAK ONU NEKADAR SEVDİĞİNİ BEN BİLE ANLADIM. ONU İÇİN BABAMIN ZENGİNLİĞİ BİLE GÖZÜNE GÖRÜNMEZ OLDU...

LUREN MİRMAYA DOĞRU GİDEREK YALVARIR.

TOMUN BENİ HAKİKATEN SEVDİĞİNİ VE BUNUN BİR TUZAK OLMADIĞINI TEKRAR ET. YEMİN ET...

EYET, SENİ SEVİYOR. ONU BULMAYAN REDDETTEĞİ SADETE ONA SEN VER.

LUREN MİRMANIN ELERİNDEN TUTAR

LUREN KOSARAK DIŞARI FIRLAR. KAPININ GÜRÜLTÜSÜ İLE GERİ BAŞINI KALDIRIR.

GİTTİ...

TEMENNİ EDELMİ Kİ ARAMIZDAN EBEDİYEN AYRILMIS OLSUN. BABA ARTIK ONU BOŞAMALISIN.

ARKASI VAR